

31996R0384

L 56/1

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

6.3.1996

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 384/96,

22. detsember 1995,

kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse põllumajandusturu ühise korralduse eeskirju ja põllumajandussaadustest toodetud kaupade suhtes kohaldatavaid, asutamislepingu artikli 235 alusel kehtestatud eeskirju, eeskätt neid sätteid, mis võimaldavad kõrvale kalduda põhimõttest, et ühenduse välispiiril kohaldatavaid kaitsemeetmeid tohib asendada ainult nendes eeskirjades sätestatud meetmetega,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽²⁾

ning arvestades, et:

- (1) määrusega (EÜ) nr 2423/88 ⁽³⁾ võttis nõukogu vastu ühis-eeskirjad kaitse kohta dumpinguhinnaga või subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed;
- (2) kõnealused eeskirjad võeti vastu kooskõlas olemasolevate rahvusvaheliste kohustustega, eelkõige nende kohustustega, mis tulenevad üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (edaspidi "GATT") VI artiklist, GATTi VI artikli rakendamist käsitlevast lepingust (1979. aasta dumpinguvastane koodeks) ning GATTi VI, XVI ja XXIII artikli tõlgendamise ja kohaldamise kokkuleppes (subsiidiumide ja tasakaalustavate tollimaksude koodeks);

(3) 1994. aastal peetud mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste tulemusena sõlmiti uued GATTi VI artikli rakendamise lepingud ja seetõttu on asjakohane muuta ühenduse eeskirju kõnealustest uutest lepingutest lähtudes; kõnealuseid dumpingut ja subsiidiume käsitlevate uute eeskirjade eri laadi silmas pidades on soovitatav sätestada mõlema valdkonna kohta eraldi eeskirjad; sellest tulenevalt sisalduvad subsiidiumivastast kaitset ja tasakaalustavaid tollimakse käsitlevad uued eeskirjad eraldi määruses;

(4) säilitamaks tasakaalu GATTi lepinguga kehtestatud õiguste ja kohustuste vahel, on oluline, et ühendus võtaks eeskirjade kohaldamisel arvesse seda, kuidas tema suuremad kaubanduspartnerid neid tõlgendavad;

(5) uus dumpingut käsitlev leping, täpsemalt 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamise leping (edaspidi "1994. aasta dumpinguvastane leping") sisaldab uusi ja üksikasjalikke eeskirju, mis on seotud eelkõige dumpingu arvutamise, uurimise algatamise ja läbi viimise korra, sh faktide tuvastamise ja käsitlemise, ajutiste meetmete kehtestamise, dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamise ja sissenõudmise, dumpinguvastaste meetmete kestuse ja nende läbivaatamise ning dumpinguvastaste uurimistega seotud teabe avalikustamisega; võttes arvesse muudatuste ulatust ning tagamaks uute eeskirjade nõuetekohast ja läbipaistvat kohaldamist tuleks kõnesolevad uued lepingud lisada võimalikult kiiresti ühenduse õigusaktidesse;

(6) on vaja kehtestada selged ja üksikasjalikud eeskirjad normaalväärtuse arvutamiseks; eelkõige peaks väärtus kõigil juhtudel põhinema ekspordiriigis tavapärase kaubandustegevuse käigus toimunud tüüpilisel müügil; otstarbekas on määratleda, millistel asjaoludel saab omamaise müügi lugeda kahjumiga toimunuks ja arvestamata jätta ning müügi aluseks võtta ülejäänud müügi, arvestusliku normaalväärtuse või müügi kolmandasse riiki; ühtlasi on

⁽¹⁾ EÜT C 319, 30.11.1995.

⁽²⁾ EÜT C 17, 22.1.1996.

⁽³⁾ EÜT L 209, 2.8.1988, lk 1, viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 522/94 (EÜT L 66, 10.3.1994, lk 10).

soovitav ette näha kulude nõuetekohane paigutus, k.a käivitamisjärgus; samuti on asjakohane sätestada suunised käivitamise määratlemise ning jaotamise ulatuse ja jaotusmeetodi kohta; normaalväärtuse arvutamiseks on vaja esitada ka meetodid, mille abil määratakse kindlaks müügikogused, üld- ja halduskulud ning kasumimarginaal, mis peaks kõnealuses väärtuses sisalduma;

(7) normaalväärtuse määramiseks muude kui turumajandusriikide puhul oleks mõistlik kindlaks määrata eeskirjad, mille alusel valitakse turumajandusriikide hulgast kõnealusel eesmärgil kasutamiseks sobiv asjakohane kolmas riik, ning juhul, kui sobivat kolmandat riiki ei ole võimalik leida, siis ette näha normaalväärtuse kindlaksmääramine mis tahes muul põhjendatud alusel;

(8) otstarbekas on määratleda ekspordihind ning loetleda, millised kohandused tuleb teha juhtudel, kui kõnealune hind on vaja arvutada esimese avatud turuhinna alusel;

(9) ekspordihinna ja normaalväärtuse vahelise õiglase võrdluse tagamiseks on soovitatav loetleda hindu ja hinna võrreldavust mõjutada võivad tegurid ning sätestada erieeskirjad selle kohta, millal ja kuidas kohandusi tuleks teha, sh võttes arvesse asjaolu, et kohanduste dubleerimist tuleks vältida; samuti on vaja ette näha, et võrdlemisel võib kasutada keskmisi hindu, kuigi üksikekspordihindu võib võrrelda keskmise normaalväärtusega, kui ekspordihinnad on eri klientide, piirkondade või ajavahemike puhul erinevad;

(10) soovitatav on sätestada selged ja üksikasjalikud juhised tegurite kohta, mille alusel võib kindlaks teha, kas dumpinguhinnaga import on põhjustanud või ähvardab põhjustada olulist kahju; näidates, et asjaomase impordi maht ja hinnatase on mõnele ühenduse tootmisharule kahju põhjustanud, tuleks pöörata tähelepanu teiste tegurite mõjule, eelkõige ühenduse turul valitsevale olukorrale;

(11) soovitatav on määratleda mõiste "ühenduse tootmisharu" ja sätestada, et eksportijatega seotud isikud võib sellisest tootmisharust välja jätta, ning määratleda mõiste "seotud"; samuti on vaja ette näha dumpinguvastane meede, mida võetakse mõnes ühenduse piirkonnas olevate tootjate nimel, ning kehtestada suunised sellise piirkonna määratlemiseks;

(12) on vaja sätestada, kes võib esitada dumpingut käsitleva kaebuse, millises ulatuses peaks ühenduse tootmisharu

seda toetama ning millist teavet dumpingu, kahju ja põhjusliku seose kohta peaks see kaebus sisaldama; samuti on otstarbekas määratleda menetlus kaebuste tagasilükkamiseks või menetluse algatamiseks;

(13) on vaja sätestada, kuidas huvitatud isikutele teatada, millist teavet ametiasutused nõuavad, ning neile peab andma piisava võimaluse esitada kõik asjakohased tõendid ja kaitsta oma huve; samuti on soovitatav sätestada selgelt eeskirjad ja kord, mida tuleb järgida uurimise käigus, eelkõige eeskirjad, mille kohaselt huvitatud isikud peavad andma endast teada, esitama oma seisukohad ja esitama teabe kindlaksmääratud tähtajaks, selleks et neid seisukohti ja seda teavet arvesse võetaks; samuti on kohane ette näha tingimused, mille alusel huvitatud isik võib kätte saada teiste huvitatud isikute esitatud teabe ja selle kohta arvamused esitada; samuti peaksid liikmesriigid ja komisjon teabe kogumiseks koostööd tegema;

(14) on vaja sätestada tingimused, mille alusel võib kehtestada ajutised tollimaksud, sealhulgas ka tingimused, mille kohaselt neid võib kehtestada kõige varem 60 päeva pärast menetluse algatamise ning mitte hiljem kui üheksa kuud pärast seda; halduslikel põhjustel on vaja ka ette näha, et kõigil juhtudel võib komisjon kehtestada kõnealused tollimaksud kas kohe üheksaks kuuks või kahes etapis kuueks ja kolmeks kuuks;

(15) on vaja määratleda dumpingut ja kahju kõrvaldavate kohustuste heakskiitmise kord ajutiste või lõplike tollimaksude kehtestamise asemel; samuti on kohane ette näha kohustuste rikkumise või kohustustest taganemise tagajärjed ning et rikkumise kahtluse või vajaliku täiendava uurimise korral võib kehtestada ajutised tollimaksud; kohustuste heakskiitmisel tuleks eriliselt tähelepanu pöörata sellele, et kavandatavad kohustused ja nende täitmise tagamine ei tooks kaasa konkurentsireeglite eiramist;

(16) on vaja ette näha, et olenemata sellest, kas lõplikud meetmed võetakse vastu või mitte, tuleks menetlus lõpetada üldjuhul 12 kuu jooksul ning mitte mingil juhul hiljem kui 15 kuu jooksul alates uurimise alustamisest; uurimised või menetlused tuleks lõpetada, kui dumping on minimaalne või kahju tähtsusetu, ning on asjakohane määratleda kõnealused mõisted; kui tuleb kehtestada meetmed, on vaja sätestada uurimise lõpetamine ja ette näha, et meetmed oleksid väiksemad kui dumpingumarginaal, kui selline väiksem summa kõrvaldab kahju, samuti on vaja

määratlada meetod meetmete taseme arvutamiseks väljavõttelise uuringu puhul;

- (17) on vaja ette näha ajutiste tollimaksude tagasiulatuv sissenõudmine, kui seda peetakse kohaseks, ning määratlada asjaolud, mis võivad nõuda tollimaksude tagasiulatuvat kohaldamist, et kohaldatavaid lõplikke meetmeid mitte ohtu seada; samuti on vaja ette näha, et tollimakse võib kohaldada tagasiulatuvalt kohustuste rikkumise või neist taganemise korral;
- (18) on vaja ette näha, et meetmed kaotavad kehtivuse viie aasta möödudes, välja arvatud juhul, kui nende läbivaatamine näitab, et need peaksid edasi kehtima; samuti on vaja ette näha vahepealsed läbivaatamised või uurimised juhtudeks, mil on esitatud piisavalt tõendeid muutunud asjaolude kohta, et teha kindlaks, kas dumpinguvastaste tollimaksude hüvitamine on õigustatud; samuti on asjakohane sätestada, et dumpingu uuesti arvutamisel, mille puhul on vaja uuesti arvutada ekspordihinnad, ei tohi tollimakse käsitleda importimise ja edasimüügi vahelisel ajal tekkinud kuluna, kui kõnealune tollimaks kajastub nende toodete hinnas, mille suhtes kohaldatakse ühenduse meetmeid;
- (19) konkreetselt on vaja ette näha, et ekspordihinnad ja dumpingumarginaalid hinnatakse uuesti, kui eksportija tasub tollimaksu kompensatsioonilepinguna ning tollimaksud ei kajastu nende toodete hindades, mille suhtes kohaldatakse ühenduse meetmeid;
- (20) 1994. aasta dumpinguvastane leping ei sisalda sätteid dumpinguvastastest meetmetest kõrvalehoidmise kohta, kuigi GATTi ministrite otsuses tunnistatakse kõrvalehoidmine probleemiks ja see on antud GATTi dumpinguvastasele komiteele lahendamiseks; arvestades mitmepoolsete läbirääkimiste senist ebaõnnestumist ja kuni GATTi dumpinguvastase komitee otsuseni on vaja ühenduse õigusaktidesse sisse viia uued sätted, mis käsitlevad selliseid ettevõtmisi, sh ühenduses või kolmandas riigis üksnes kaupade kokkupanek, mille põhieesmärk on kõrvale hoida dumpinguvastastest meetmetest;
- (21) on otstarbekas lubada dumpinguvastaste meetmete peatamist, kui turutingimustes on toimunud ajutine muudatus, mis muudab selliste meetmete jätkuva kohaldamise ajutiselt ebakohaseks;
- (22) on vaja ette näha, et uuritavad importkaubad tuleb importimisel registreerida, et võimaldada sellise impordi vastu hiljem meetmeid kohaldada;

liikmesriigid jälgiksid uuritavate kaupade importi ja selliste kaupade importi, mille kohta kehtivad meetmed, samuti käesoleva määruse alusel kogutud tollimaksude summat, ja esitaksid komisjonile selle kohta aruande;

- (24) uurimise kindlates etappides on vaja ette näha korrapärane konsulteerimine nõuandekomiteega; kõnealune komitee peaks koosnema liikmesriikide esindajatest ning selle eesistujaks peaks olema komisjoni esindaja;
- (25) otstarbekohane on ette näha dumpingu ja kahju kohta esitatud andmete kontrollimiseks mõeldud kontrollkäigud, kusjuures kõnealused kontrollkäigud seatakse sõltuvusse saadud küsimustike nõuetekohasest täitmisest;
- (26) võimaldamaks uurimine lõpule viia ettenähtud tähtaja jooksul, on oluline ette näha väljavõtteline uuring juhtudeks, kui asjaosalisi või tehinguid on liiga palju;
- (27) on vaja ette näha, et kui asjaosalised ei tee rahuldavat koostööd, võib järelduste tegemiseks kasutada muud teavet, ning et see teave võib olla asjaosalistele ebasoodsam kui koostöö korral;
- (28) tuleks ette näha konfidentsiaalse teabe kasutamise kord, et ära hoida ärisaladuste avaldamine;
- (29) on oluline, et nähtaks ette peamiste faktide ja kaalutluste nõuetekohane avalikustamine isikutele, kellel on õigus neid teada saada, ning et avalikustamine toimuks ühenduse otsuste tegemise korda nõuetekohaselt arvesse võttes aja jooksul, mis võimaldab asjaosalistel oma huve kaitsta;
- (30) on mõistlik ette näha haldussüsteem, mille alusel saab esitada argumente selle kohta, kas meetmed on ühenduse huvides, sealhulgas tarbijate huvides, ning sätestada selle teabe esitamise tähtajad koos asjaomaste isikute õigusega saada teavet;
- (31) nõukogu tunnistas määruse (EMÜ) nr 2423/88 kehtetuks 22. detsembri 1994. aasta määrusega (EÜ) nr 3283/94 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed, ⁽¹⁾ ja algatas uue ühise kaitsesüsteemi dumpinguhinnaga impordi vastu maadest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed;

- (23) tagamaks meetmete nõuetekohast jõustamist, on vaja, et

⁽¹⁾ EÜT L 349, 31.12.1994, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1251/95 (EÜT L 122, 2.6.1995, lk 1).

- (32) avaldamisel ilmneseid määruse (EÜ) nr 3283/94 sõnastuses olulised vead;
- (33) pealegi on nimetatud määrust juba kaks korda muudetud;
- (34) selguse, läbipaistvuse ja õiguskindluse huvides tuleks seetõttu nimetatud määrus kehtetuks tunnistada ja asendada, ilma et see piiraks selle või määruse (EMÜ) nr 2423/88 alusel juba algatatud dumpinguvastaseid menetlusi,

Kui ekspordiriigi eksportija ei tooda ega müü vaatlusalust toodet, võib normaalväärtuse kehtestada teiste müüjate või tootjate hindade alusel.

Hindu asjaosaliste vahel, kes teevad ilmselt koostööd või on tõenäoliselt sõlminud kompensatsioonilepingu, ei või lugeda tava-kaubanduslikeks ning neid võib normaalväärtuse määramisel kasutada ainult juhul, kui on vastatud nende sõltumatus.

2. Sisetarbimiseks ettenähtud samasuguse toote müüki kasutatakse normaalväärtuse määramisel tavaliselt siis, kui kõnealuse müügi maht moodustab vähemalt 5 % ühendusse suunatud vaatlusaluse toote müügi mahust. Väiksemat müügi mahut võib kasutada juhul, kui näiteks nõutavaid hindu käsitletakse asjaomase turu suhtes tüüpilisena.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Põhimõtted

1. Dumpinguvastast tollimaksu võib kohaldada dumpingtoote suhtes, mille vabasse ringlusse lubamine ühenduses tekitab kahju.
2. Toodet käsitletakse dumpingtootena, kui selle hind ühenduses ekspordimisel on väiksem kui tavapärase kaubandustegevuse käigus ekspordiriigi kindlaksmääratud samasuguse toote võrreldav hind.
3. Tavaliselt on ekspordiriik päritoluriik. Kuid see võib olla transiidiriik, v.a nt juhul, kui tooteid lihtsalt veetakse kõnealuse riigi kaudu, kui vaatlusaluseid tooteid selles riigis ei toodeta või kui nimetatud riigis puudub kõnesolevate toodete võrreldav hind.
4. Käesolevas määruses tähendab mõiste "samasugune toode" toodet, mis on vaatlusaluse tootega identne, see tähendab täiesti sarnane, või sellise toote puudumisel muud toodet, mis ei ole vaatlusaluse tootega küll täiesti sarnane, kuid on omadustelt väga sarnane.

Artikkel 2

Dumpingu kindlaksmääramine

A. NORMAALVÄÄRTUS

1. Normaalväärtuse aluseks võetakse tavaliselt ekspordiriigi sõltumatute klientide poolt tavapärase kaubandustegevuses makstud või makstavad hinnad.

3. Kui tavapärase kaubandustegevuse käigus toimuv samasuguse toote müük puudub või on ebapiisav või kui erilise turuolukorra tõttu ei ole võimalik seda nõuetekohaselt võrrelda, arvutatakse samasuguse toote normaalväärtus päritoluriigi tootmiskulude alusel, millele lisatakse põhjendatud müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum, või tavapärase kaubandustegevuse käigus asjakohase kolmanda riigi suhtes kohaldatavate ekspordihindade alusel, tingimusel et kõnealused hinnad on tüüpilised.

4. Samasuguse toote müüki ekspordiriigi siseturul või ekspordimüüki kolmandasse riiki hinnaga, mis on madalam kui (püsivad ja muutuvad) tootmiskulud ühiku kohta, millele on liidetud müügi-, üld- ja halduskulud, võib hinna tõttu lugeda tavapärase kaubandustegevuse väliseks ning selle võib normaalväärtuse määramisel arvestamata jätta üksnes siis, kui on kindlaks tehtud, et selline müük on toimunud pikema aja jooksul märkimisväärt kogustes ja hindadega, mis ei võimalda kõikide kulude katmist põhjendatud aja jooksul.

Kui müügi hetkel kuludest madalamad hinnad on uurimisperioodi kaalutud keskmistest kuludest kõrgemad, arvestatakse, et kõnealused hinnad võimaldavad katta kulusid põhjendatud aja jooksul.

Pikemaks ajaks on tavaliselt üks aasta, kuid igal juhul vähemalt kuus kuud, ning sel ajal on müüdud ühikuhinnast odavamalt märkimisväärt kogustes, kui on kindlaks tehtud, et kaalutud keskmine müügihind on väiksem kui kaalutud keskmine ühikuhind või et ühikuhinnast on müüdud odavamalt vähemalt 20 % normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kasutatud müügi mahust.

5. Kulud arvutatakse tavaliselt uuritava isiku dokumentide alusel, kui kõnealused dokumendid on kooskõlas asjaomase riigi üldtunnustatud majandusarvestuspõhimõtetega ning nendes esitatakse asjakohasel viisil vaatlusaluse toote tootmis- ja müügikulud.

Tähelepanu pööratakse tõenditele, mis on esitatud nõuetekohase kulujaotuse kohta, kui näidatakse, et selliseid jaotusi on tavapäraselt kasutatud. Sobivate meetodite puudumise korral eelistatakse käibepõhist kulujaotust. Kui kulud käesoleva lõigu kulujao- tuses juba ei kajastu, kohandatakse neid vastavalt neile ühekordsetele kuluartiklitele, mis toovad kasu tulevasele ja/või jooksvale tootmisele.

Kui kulude katmiseks kuluva teatava ajavahemiku kulusid mõju- tavad märkimisväärsed lisainvesteeringuid vajavate uute tootmis- rajatiste kasutamine ja madalad tootmisvõimsuse rakendusast- med, mille põhjuseks on kogu uurimisperioodi või selle mingi osa jooksul toimunud käivitamised, on käivitamisetapi keskmised kulud kõnealuse etapi lõpul eespool nimetatud jaotamiseeskirjade kohaselt kohaldatavad kulud ning vaatlusperioodi puhul sisaldu- vad need lõike 4 teises lõigus osutatud kaalutud keskmistes kulu- des. Käivitamisetapi pikkus määratakse kindlaks asjaomasele toot- jale või eksportijale iseloomulike asjaolude alusel, kuid see ei ületa esialgset kulude katmiseks asjakohast ajavahemikku. Uurimispe- rioodi jooksul kohaldatavate kulude kohandamisel võetakse kõne- alusest ajavahemikust pikemat käivitusetappi käsitlevat teavet arvesse sel juhul, kui see esitatakse enne kontrollkäike ja kolme kuu jooksul pärast uurimise algatamist.

6. Müügi-, üld- ja halduskulud ning kasumisummad põhinevad tegelikel andmetel, mis uurimisel eksportija või tootja esitab samasuguse toote valmistamise ja tavapärase kaubandustegevuse käigus toimunud müügi kohta. Kui nimetatud summasid ei saa kindlaks määrata nimetatud alusel, siis määratakse need kindlaks, võttes aluseks:

- a) teiste uurimisel eksportijate või tootjate puhul kindlaks- määratud tegelikud kaalutud keskmised summad seoses sama- suguse toote valmistamise ja müügiga päritoluriigi siseturul;
- b) tegelikud summad, mida kohaldatakse kõnealuse eksportija või tootja suhtes sama üldkategooria toodete valmistamisel ja müügil päritoluriigi siseturul tavapärase kaubandustegevuse käigus;
- c) iga muu põhjendatud meetod, tingimusel et selliselt määratud kasumi summa ei ületa kasumit, mida teised eksportijad või tootjad saavad tavaliselt sama üldkategooria toodete müümi- sel päritoluriigi siseturul.

7. Mitteturumajanduslikest riikidest ning eelkõige riikidest, mille suhtes kohaldatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 519/94, ⁽¹⁾ päri- neva impordi puhul määratakse normaalväärtus kolmandas turu- majandusriigis kehtiva hinna või arvestusliku väärtuse alusel või hinna järgi, mis kehtib müügi puhul sellisest kolmandast turuma- jandusriigist teistesse riikidesse, k.a ühendusse, või kui see ei ole võimalik, siis mis tahes muul põhjendatud alusel, sealhulgas samasuguse toote eest ühenduses tegelikult makstud või makstava hinna alusel, mida on vajaduse korral nõuetekohaselt kohanda- tud, et sisse arvata põhjendatud kasumimarginaal.

Sobiv kolmas turumajandusriik valitakse põhjendatud viisil, võt- tes nõuetekohaselt arvesse valimise ajal kättesaadavaid usaldus- väärseid andmeid. Arvesse võetakse ka tähtaegu; vajaduse korral kasutatakse sama uurimise aluseks olevat kolmandat turumajan- dusriiki.

Uurimise asjaosalistele antakse varsti pärast uurimise algatamist teada valitud kolmas turumajandusriik ning 10 päeva märkuste tegemiseks.

B. EKSPORDIHIND

8. Ekspordihind on ekspordiriigist ühendusse ekspordiks müü- dud toote eest tegelikult makstud või makstav hind.

9. Kui ekspordihind puudub või kui ekspordihind ei tundu eks- portija ja importija või kolmanda isiku vahelise koostöö- või kompensatsioonilepingu põhjal usaldusväärne, siis võib ekspor- dihinna arvutamisel tugineda hinnale, millega importtooteid esi- mest korda sõltumatule ostjale edasi müüakse, või mis tahes põh- jendatud alusele juhul, kui tooteid ei müüda sõltumatule ostjale või kui need ei ole müügi ajal samasuguses korras nagu importi- mise ajal.

Kõnealustel juhtudel kohandatakse kõiki importimise ja müügi vahelisel ajal tekkinud kulusid, kaasa arvatud tolli- ja muud mak- sud ning kasum, et kindlaks määrata usaldusväärne CIF- ekspordihind ühenduse piiril.

Kohandatavate summade hulka kuuluvad need, mis on tavaliselt importija kanda, kuid mille maksja on kas ühenduses või

⁽¹⁾ EÜT L 67, 10.3.1994, lk 89.

väljaspool ühendust asuv isik, kes tõenäoliselt on liitunud või kellel on kompensatsioonileping importija või eksportijaga, ning need hõlmavad tavapäraseid transpordi-, kindlustus-, käitlemis-, laadimis- ja lisakulusid; tollimakse, dumpinguvastaseid tollimakse ja muid impordiriigis kaupade importimise või müügiga seoses makstavaid makse; samuti müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi põhjendatud marginaali.

C. VÕRDLUS

10. Ekspordihinna ja normaalväärtuse vahel tehakse õiglane võrdlus. Võrreldakse samal kaubandustasandil enam-vähem samal ajal toimunud müüki ning nõuetekohaselt võetakse arvesse hinna võrreldavust mõjutavaid erinevusi. Kui kindlaksmääratud normaalväärtus ja ekspordihinnad ei ole võrreldavatel alustel, võetakse igal juhul eraldi kohanduste näol nõuetekohaselt arvesse neid tegurite väidetavaid ja ilmnenuid erinevusi, mis mõjutavad hindu ja hinna võrreldavust. Kohandamisel välditakse dubleerimist, eelkõige seoses allahindluste, hinnavähendite, koguste ja kaubandustasandiga. Kui kindlaksmääratud tingimused on täidetud, võib kohandada järgmisi tegureid.

a) Füüsilised omadused

Kohandatakse vaatlusaluse toote füüsiliste omaduste erinevusi. Kohanduse ulatus vastab erinevuste turuväärtuse põhjendatud hinnangule.

b) Impordimaksud ja kaudsed maksud

Kui toode on ette nähtud ekspordiriigis tarbimiseks, kohandatakse normaalväärtust samasuguse toote või selles füüsiliselt sisalduvate materjalide eest tasutavate impordimaksude või kaudsete maksude ulatuses, ning kui toode eksporditakse ühendusse, kõnealuseid makse sisse ei nõuta või need tagastatakse.

c) Allahindlused, hinnavähendid ja kogused

Kohandatakse allahindluste ja hinnavähendite erinevusi, sh erinevate koguste eest antavate allahindluste ja hinnavähendite erinevusi, kui kogused on nõuetekohaselt kindlaks määratud ja kui need on otseselt seotud vaatlusaluse müügiga. Kohandada võib ka edasilükatud hinnaalandusi ja hinnavähendeid,

kui taotlus põhineb varasemate perioodide järjekindlal taval, kaasa arvatud allahindluste ja hinnavähendite saamiseks vajalike tingimuste täitmine.

d) Kaubandustasand

Kaubandustasandi erinevusi, sh seoses algseadmete valmistajaga seotud müügiga tekkida võivaid erinevusi kohandatakse juhul, kui mõlema turu turustamisahela puhul selgub, et ekspordihinda, kaasa arvatud arvestuslikku ekspordihinda, kasutati normaalväärtusest erineval kaubandustasandil ning et kõnealune erinevus on mõjutanud hinna võrreldavust, millele osutavad müüja kasutusvaldkondade ja hindade järjepidevad ja selgepiirilised erinevused eri kaubandustasanditel ekspordiriigi siseturul. Kohanduse ulatus põhineb kõnealuse erinevuse turuväärtusel.

e) Transpordi-, kindlustus-, käitlemis-, laadimis- ja lisakulud

Kohandatakse erinevusi, mis on otseselt seotud vaatlusaluse toote eksportija valdustest sõltumatule ostjale toimetamisel tekkinud kuludega, kui kõnesolevad kulud sisalduvad nõutavates hindades. Nimetatud kulud hõlmavad transpordi-, kindlustus-, käitlemis-, laadimis- ja lisakulusid.

f) Pakkimine

Kohandatakse vaatlusaluse toote pakkimisega otseselt seotud kulude erinevusi.

g) Krediit

Kohandatakse vaatlusaluse müügi jaoks antud krediidi kulude erinevusi, tingimusel et kõnealust tegurit on võetud arvesse nõutavate hindade kindlaksmääramisel.

h) Müügijärgsed kulud

Kohandatakse nende kulude erinevusi, mis on otseselt seotud seadustega ja/või müügilepinguga ettenähtud garantiide, tagatiste ja tehnilise abi andmise ning teenuste osutamisega.

i) Komisjonitasu

Kohandatakse vaatlusaluse müügiga seotud komisjonitasude erinevusi.

j) Valuuta konverteerimine

Kui hinnavõrdlus nõuab valuuta konverteerimist, siis kasutatakse konverteerimisel müügi kuupäeva konverteerimiskurssi, v.a juhul, kui välisvaluuta müük ennakturgudel on vahetult seotud asjaomase eksportmüügiga, siis kasutatakse tähtpäevamüügi kurssi. Tavaliselt on müügi kuupäevaks arve kuupäev,

kuid selleks võib kasutada lepingu, ostu tellimuse või tellimuse kinnitamise kuupäeva, kui need kajastavad asjakohasemalt olulisi müügingimusi. Valuutakursside kõikumisi arvesse ei võeta ja eksportijatele antakse 60 päeva uurimisperioodi jooksul valuutakurssides toimunud püsimojutuste kajastamiseks.

D. DUMPINGUMARGINAAL

11. Vastavalt asjakohastele õiglast võrdlust reguleerivatele sätele määratakse dumpingumarginaalide olemasolu uurimisperioodi jooksul harilikult kindlaks kõigi ühendusse suunatud ekspordi tehingute kaalutud keskmise normaalväärtuse võrdlemisel nende tehingute kaalutud keskmiste hindadega või normaalväärtuste ja ühendusse suunatud ekspordi üksikute hindade tehingupõhisel võrdlemisel. Kaalutud keskmise põhjal määratud normaalväärtust võib siiski võrrelda kõigi ühendusse suunatud ekspordi üksiktehingute hindadega, kui ekspordihindade struktuuris esinevad olulised erinevused seoses eri ostjate, piirkondade või ajavahemikega ning kui käesoleva lõike esimeses lauses märgitud meetodid ei kajasta täiel määral kasutatava dumpingu tegelikku ulatust. Käesolev lõige ei välista artikli 17 kohase väljavõtte kasutamist.

12. Dumpingumarginaal on summa, mille võrra normaalväärtus ületab ekspordihinna. Varieeruvate dumpingumarginaalide puhul võib kindlaks määrata kaalutud keskmise dumpingumarginaali.

Artikkel 3

Kahju tuvastamine

1. Kui ei ole kindlaks määratud teisiti, siis tähendab mõiste "kahju" käesoleva määruse kohaselt ühenduse tootmisharule tekitatud olulist kahju, ühenduse tootmisharule olulise kahju tekitamise ohtu või ühenduse tootmisharu rajamise olulist pidurdamist ning seda tõlgendatakse käesolevas artiklis ettenähtud korras.

2. Kahju tuvastamine põhineb otsesel tõendusmaterjalil ja selle raames uuritakse objektiivselt nii a) dumpinguhinnaga impordi mahtu ja mõju samasuguste toodete hindadele ühenduse turul kui ka b) kõnealuse impordi edaspidist mõju ühenduse tootmisharule.

3. Dumpinguhinnaga impordi mahu asjus pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga import on absoluutnäitajate

poolest või ühenduse tootmis- või tarbimisnäitajate suhtes oluliselt suurenenud. Dumpinguhinnaga impordi mõju suhtes hindadele pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga impordi mõjul on toimunud oluline hinna allalöömine võrreldes ühenduse tootmisharu samasuguse toote hinnaga või kas sellise impordi mõjul hinnad muidu oluliselt langevad või takistatakse olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid. Otsustamisel ei tarvitse saada määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

4. Kui dumpinguvastast uurimist kohaldatakse samaaegselt toote impordi suhtes, mis pärineb rohkem kui ühest riigist, hinnatakse sellise impordi mõju kumulatiivselt ainult sel juhul, kui on kindlaks tehtud, et a) igast riigist pärineva impordi puhul kindlaksmääratud dumpingumarginaal on suurem artikli 9 lõikes 3 määratletud miinimumtasemest ning et igast kõnesolevast riigist pärit impordi maht ei ole tähtsusetu, ning et b) impordi mõju kumulatiivne hindamine on importtoodete vahelise konkurentsi tingimusi ning importtoodete ja samasuguste ühenduse toodete vahelise konkurentsi tingimusi arvesse võttes asjakohane.

5. Uurides dumpinguhinnaga impordi mõju asjaomasele ühenduse tootmisharule, hinnatakse kõiki asjakohaseid tootmisharu seisundit mõjutavaid majandustegureid ja -näitajaid, sh asjaolu, et tootmisharu on veel toibumas varasema dumpingu või subsideerimise mõjudest, tegeliku dumpingumarginaali suurusjärku, müügi, kasumi, toodangu, turuosa, tootlikkuse, investeringutasuvuse ja tootmisvõimsuse rakendusastme tegelikku ja võimalikku vähenemist, ühenduse hindu mõjutavaid tegureid ning tegelikku ja võimalikku negatiivset mõju rahakäibele, laovarudele, tööõhivale, töötasudele, kasvule, kapitali kaasamise võimele ja investeerintegudele. See loend ei ole ammendav, samuti ei saa otsustamisel tingimata määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

6. Lõike 2 alusel esitatud asjakohase tõendusmaterjaliga tuleb tõendada, et dumpinguhinnaga import põhjustab kahju käesoleva määruse tähenduses. Eelkõige tuleb tõendada, et lõike 3 alusel näidatud mahu- ja/või hinnatasemed on lõike 5 kohaselt mõjutanud ühenduse tootmisharu, ning et mõju ulatus võimaldab selle oluliseks liigitada.

7. Lisaks dumpinguhinnaga impordile uuritakse ka muid teadaolevaid tegureid, millega ühenduse tootmisharu samal ajal kahjustatakse, ning nende teguritega tekitatud kahju ei tohi lõike 6 alusel omistada dumpinguhinnaga impordile. Tegurid, mida võib selles suhtes arvesse võtta, hõlmavad dumpinguhinnaga impordi mahtu ja hinda, nõudluse vähenemist või tarbimisharjumuste muutusi, kaubanduspiiranguid ning konkurentsi kolmandate riikide ja ühenduse tootjate vahel, tehnoloogia arengut ning ühenduse tootmisharu eksporditegevust ja tootlikkust.

8. Dumpinguhinnaga impordi mõju hinnatakse ühenduse tootmisharu samasuguse toote toodangu suhtes, kui kättesaadavate andmete abil on võimalik sellist toodangut eraldi kindlaks teha selliste kriteeriumide põhjal nagu tootmisprotsess, tootjatepoolne müük ja kasum. Kui seda toodangut ei ole võimalik selliselt eraldi kindlaks teha, hinnatakse dumpinguhinnaga impordi mõju, kontrollides samasugust toodet sisaldava kitsaima tooterühma või -valiku toodangut, mille kohta on saadaval vajalik teave.

9. Olulise kahju tekitamise ohu kindlaksmääramisel tuginetakse faktidele, mitte vihjetele, oletustele ega kaudsetele võimalustele. Muudatus asjaoludes, mis tekitaksid olukorra, mille puhul dumping põhjustaks kahju, peab olema selgelt prognoositav ja peatselt toimuv.

Tehes otsust olulise kahju ohu olemasolu kohta, tuleks arvesse võtta niisuguseid tegureid nagu:

- a) ühenduse turule suunatud dumpinguhinnaga impordi märkimisväärne kasvutempo, mis viitab importimise olulise suurenemise tõenäosusele;
- b) eksportija piisavad ja vabalt kasutatavad tootmisvõimsused või nende peatne ja oluline suurenemine, mis viitab tõenäosusele, et dumpinguhinnaga eksport ühendusse võib oluliselt kasvada, võttes arvesse teiste mis tahes lisaeksporti vastu võtta võivate eksporditurgude olemasolu;
- c) kas import toimub hindadega, mis oluliselt langetavad hindu või takistavad olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid ja mis tõenäoliselt suurendaksid edasise impordi nõudlust; ja
- d) uuritava toote laovarud.

Ükski neist tegureist ei või iseenesest olla otsustamisel tingimata määrav, kuid kõigi vaadeldavate tegurite arvessevõtmine peab viima järeldusele, et peatselt on oodata edasist dumpinguhinnaga eksporti ja et kui ei rakendata kaitsemeetmeid, on tagajärjeks oluline kahju.

Artikkel 4

Ühenduse tootmisharu mõiste

1. Käesolevas määruses tuleb mõistet "ühenduse tootmisharu" tõlgendada viitena ühenduse samasuguste toodete tootjale tervikuna või neile tootjale, kelle toodang moodustab ühtekokku

artikli 5 lõikes 4 määratletud põhiosa ühenduse nende toodete kogutoodangust, välja arvatud järgmistel juhtudel:

- a) kui tootjad on seotud eksportijate või importijatega või on ise eeldatavalt dumpingtoote importijad, siis võib mõistet "ühenduse tootmisharu" tõlgendada kui ülejäänud tootjaid;
- b) erandlikel asjaoludel võib ühenduse territooriumi jagada kõnealuse toodangu suhtes kaheks või enamaks konkureerivaks turuks ning vaadelda tootjaid igal turul eraldi tootmisharuna, kui i) sellisel turul asuvad tootjad müüvad kogu kõnealuse toote toodangu või osa sellest sellel turul ning kui ii) mujal ühenduses asuvad kõnealuse toote valmistajad ei rahuks olulisel määral kõnealuse turu nõudlust. Sellistel asjaoludel võidakse kahju tuvastada ka juhul, kui valdavat osa kogu ühenduse tootmisharust ei ole kahjustatud, tingimusel et dumpinguhinnaga import on koondunud sellisele isoleeritud turule ja tingimusel et see kahjustab kogu või peaaegu kogu toodangu valmistajaid sel turul.

2. Lõikes 1 käsitletakse tootjaid eksportijate või importijatega seotuna ainult siis, kui a) üks teist otseselt või kaudselt kontrollib, b) kolmas isik kontrollib otse või kaudselt mõlemaid või c) nad koos kontrollivad otse või kaudselt kolmandat isikut ning on alust uskuda või kahtlustada, et seotus sunnib asjaomast tootjat käituma teisiti kui sõltumatud tootjad. Käesoleva lõike tähenduses loetakse teist isikut kontrollivaks isikuks see isik, kellel on seaduse alusel või tegelikult õigus kontrollitavale isikule piiranguid seada või käskle anda.

3. Kui ühenduse tootmisharu tõlgendatakse kui teatava piirkonna tootjaid, antakse eksportijatele võimalus teha ettevõtetele artikli 8 alusel ettepanek võtta asjaomase piirkonna suhtes kohustusi. Sellistel juhtudel võetakse ühenduse huvide hindamisel eraldi arvesse piirkonna huve. Kui ettepanekut võtta piisav kohustus ei tehta viivitamata, samuti artikli 8 lõigetes 9 ja 10 sätestatud olukorras, võib kehtestada ajutise või lõpliku tollimaksu ühenduse suhtes tervikuna. Sellistel juhtudel võivad tollimaksud võimaluse korral piirduda konkreetsete tootjate või eksportijatega.

4. Käesoleva artikli suhtes kohaldatakse artikli 3 lõike 8 sätteid.

Artikkel 5

Menetluse algatamine

1. Välja arvatud lõikes 6 sätestatud juhud, algatatakse uurimine, tuvastamiseks mis tahes väidetava dumpingu olemasolu, määra ja

mõju, füüsilise või juriidilise isiku või ühenduse tootmisharu nimel tegutseva iseseisva õigusvõimeta ühingu esitatud kirjaliku kaebuse põhjal.

Kaebuse võib esitada komisjonile või liikmesriigile, kes selle komisjonile edastab. Komisjon saadab liikmesriikidele koopia kõikidest talle saabunud kaebustest. Kaebus loetakse esitatuks esimesel tööpäeval pärast selle ülevõtmist komisjonile tähtkirjana või pärast kättesaamistõendi väljaandmist komisjoni poolt.

Kui kaebust pole esitatud, kuid liikmesriigi käsutuses on piisavalt tõendusmaterjali dumpingu ja sellest ühenduse tootmisharu tuleneva kahju kohta, edastab liikmesriik sellise tõendusmaterjali viivitamata komisjonile.

2. Lõike 1 kohane kaebus peab sisaldama tõendusmaterjali dumpingu, kahju ning väidetava dumpinguhinnaga impordi ja väidetava kahju vahelise põhjusliku seose kohta. Kaebus peab sisaldama selle esitajale hõlpsasti kättesaadavat teavet järgmistest küsimustest:

- a) kaebuse esitaja isikuandmed ning kaebuse esitaja kirjeldus ühenduse samasuguste toodete toodangu mahu ja väärtuse kohta. Kui kirjalik kaebus esitatakse ühenduse tootmisharu nimel, tuleb kaebuses määratleda tootmisharu, mille nimel kaebus esitatakse, koostades loetelu kõigist teadaolevaist samasuguse toote tootjatest ühenduses (või ühenduse samasuguse toote tootjate ühendustest), kirjeldades võimalikult suures ulatuses selliste tootjate arvele langevat samasuguse toote ühenduse toodangu mahtu ja väärtust;
- b) väidetava dumpingutoote täielik kirjeldus, kõnesoleva(te) päritolu- või ekspordiriigi või -riikide nimi/nimed, iga teadaoleva eksportija või välistootja isik ning kõnealust toodet teadaolevalt importivate isikute loetelu;
- c) teave hinna kohta, millega kõnealust toodet päritolu- või ekspordiriigi või -riikide siseturul tarbimiseks määratuna müüakse (või vajaduse korral teave hinna kohta, millega päritolu- või ekspordiriik või -riigid seda toodet kolmandale riigile või kolmandatele riikidele müüvad, või toote tuletatud väärtuse kohta), ning teave ekspordihindade kohta või vajaduse korral hinna kohta, millega seda toodet esimesele sõltumatule ostjale ühenduses edasi müüakse;
- d) teave väidetavalt dumpinguhinnaga impordi mahu muutuste kohta, sellise impordi mõju kohta samasuguse toote hinnale ühenduse turul ning sellest tuleneva mõju kohta, mida import

avaldab ühenduse tootmisharule, nagu seda kajastavad ühenduse tootmisharu seisundit puudutavad asjakohased tegurid ja näitajad, näiteks need, mis on loetletud artikli 3 lõigetes 3 ja 5.

3. Komisjon uurib võimalikult põhjalikult kaebuses esitatud tõendite täpsust ja adekvaatsust, et kindlaks määrata, kas uurimise algatamiseks on piisavalt tõendeid.

4. Uurimine algatatakse vastavalt lõikele 1 ainult siis, kui samasuguse toote ühenduse tootjate poolt kaebuse suhtes väljendatud toetuse või vastuseisu ulatuse kontrollimise põhjal on tuvastatud, et kaebus on esitatud ühenduse tootmisharu poolt või selle nimel. Kaebust peetakse ühenduse tootmisharu poolt või selle nimel esitatuks, kui seda toetavad need ühenduse tootjad, kelle toodang moodustab ühtekokku enam kui 50 % samasuguse toote kogutoodangust, mida toodab kaebusele kas toetust või vastuseisu väljendav osa omamaisest tootmisharust. Uurimist ei algatata, kui kaebust selgesõnaliselt toetavate ühenduse tootjate arvele langeb vähem kui 25 % ühenduse tootmisharu samasuguse toote kogutoodangust.

5. Ametiasutused hoiduvad uurimise algatamist taotleva kaebuse avaldamisest, kui otsust uurimise algatamise kohta ei ole tehtud. Pärast nõuetekohaselt dokumenteeritud kaebuse saamist ja enne uurimismenetluse algatamist teavitatakse asjaomase ekspordiriigi valitsust.

6. Kui eristel asjaoludel otsustatakse algatada uurimine, ilma et ühenduse tootmisharult või selle nimel oleks saadud kirjalikku kaebust sellise uurimise algatamiseks, toimub see üksnes juhul, kui asja uurimise algatamiseks on piisavalt tõendusmaterjali dumpingu, kahju ja põhjusliku seose kohta, nagu seda on kirjeldatud lõikes 2.

7. Otsuses uurimise algatamise või algatamata jätmise kohta käsitletakse samaaegselt tõendeid dumpingu ja kahju kohta. Kaebus lükatakse tagasi, kui ei ole piisavalt tõendeid dumpingu ega kahju kohta, mis kõnealusel juhul õigustaksid juhtumi menetlemist. Menetlust ei algatata riikide vastu, mille impordi turuosa moodustab alla 1 %, välja arvatud juhul, kui nende riikide arvele ühtekokku langeb vähemalt 3 % ühenduse tarbimisest.

8. Kaebuse võib enne uurimise algatamist tagasi võtta; sel juhul loetakse, et kaebust pole esitatud.

9. Kui pärast konsultatsiooni ilmneb, et menetluse algatamiseks on piisav hulk tõendusmaterjali, teeb komisjon seda 45 päeva jooksul pärast kaebuse esitamist ning avaldab teate *Euroopa Ühenduste Teatajas*. Kui esitatud tõendusmaterjal on ebapiisav, teatatakse kaebuse esitajale sellest pärast konsulteerimist 45 päeva jooksul alates kuupäevast, mil kaebus komisjonile esitati.

10. Menetluse algatamise teates teatatakse uurimise algatamisest, nimetatakse vaatlusalune toode ja asjaomased riigid, tehakse kokkuvõtte saadud teabest ning juhitakse tähelepanu vajadusele edastada komisjonile kogu asjakohane teave; teatatakse tähtsajad, mille jooksul huvitatud isikud saavad endast teatada, oma seisukohad kirjalikult teatavaks teha ja teabe esitada, kui kõnealuseid seisukohti ja teavet peetakse uurimise seisukohalt vajalikuks; samuti teatatakse aeg, mille jooksul huvitatud isikud võivad taotleda komisjonilt asja arutamist vastavalt artikli 6 lõikele 5.

11. Komisjon teatab talle teadaolevatele asjaomastele eksportijatele, importijatele ning eksportijaid või importijaid esindavatele ühendustele, samuti ekspordiriigi esindajatele ja kaebuse esitajatele menetluse algatamisest ning, võttes kohaselt arvesse konfidentsiaalse teabe kaitset, esitab teadaolevatele eksportijatele ning ekspordiriigi ametiasutustele lõike 1 kohaselt saadud kirjaliku kaebuse täieliku teksti ning teeb selle teistele asjaomastele huvitatud isikutele nende taotlusel kättesaadavaks. Kui asjaomaste eksportijate arv on eriti suur, võib kirjaliku kaebuse täieliku teksti esitada üksnes ekspordiriigi ametiasutustele või asjaomasele kaubandusettevõtete ühendusele.

12. Dumpinguvastase uurimisega ei tohi takistada tolliprotseduuride täitmist.

Artikkel 6

Uurimine

1. Pärast menetluse algatamist alustab komisjon koostöös liikmesriikidega uurimist ühenduse tasandil. Dumpingut ja kahju uuritakse ühel ajal. Tüüpilise järelduse saamiseks valitakse dumpingu puhul uurimisperioodiks tavaliselt vähemalt kuue kuu pikkune menetluse algatamisele vahetult eelnev ajavahemik. Teavet uurimisperioodile järgneva perioodi kohta ei võeta üldjuhul arvesse.

2. Asjaosalistele, kes said dumpinguvastase uurimisega seotud küsimustikud, antakse vastamiseks aega vähemalt 30 päeva.

Eksportijatele mõeldud aega hakatakse arvestama küsimustiku kättesaamise kuupäevast, mis kõnealusel juhul peaks olema üks nädal alates küsimustiku eksportijale väljasaatmise või ekspordiriigi asjaomasele diplomaatilisele esindajale üleandmise päevast. 30päevast tähtaega võib pikendada, võttes kohaselt arvesse uurimistähtaegu, tingimustel et asjaosaline näitab ära pikendamist põhjendavad erilised asjaolud.

3. Komisjon võib nõuda liikmesriikidelt teabe esitamist ja liikmesriigid teevad kõik vajaliku, et neid nõudmisi täita. Nad saadavad komisjonile nõutud teabe koos kõigi tehtud inspekteerimiste, kontrollimiste ja uurimiste tulemustega. Kui kõnealune teave pakub üldist huvi või kui liikmesriik selle edastamist nõuab, saadab komisjon selle liikmesriikidele, juhul kui teave ei ole konfidentsiaalne. Konfidentsiaalse teabe puhul edastatakse selle mittekonfidentsiaalne kokkuvõtte.

4. Komisjon võib nõuda, et liikmesriik teeks kõik vajalikud kontrollimised ja inspekteerimised, eriti importijate, kaubandusringkondade ja ühenduse tootjate seas, ning teostaks uurimisi kolmandates riikides, kui asjaomased äriühingud annavad oma nõusoleku ja kui kõnealuse riigi valitsust on ametlikult teavitatud ning ta ei esita vastuväidet. Liikmesriigid teevad kõik vajaliku, et täita komisjoni nõudmisi. Komisjoni ametnikud võivad komisjoni või liikmesriigi taotlusel liikmesriikide ametnikke nende ülesannete täitmisel abistada.

5. Huvitatud isikud, kes on endast teatanud artikli 5 lõike 10 kohaselt, kuulatakse ära, kui nad on esitanud *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldatud teadaandes ettenähtud tähtsaja jooksul kirjaliku ärakuulamistaotluse, milles kinnitatakse, et nad on asjast huvitatud isikud, kellele menetluse tulemus tõenäoliselt mõju avaldab, ning esitatakse konkreetsed põhjused, miks nad tuleks ära kuulata.

6. Taotluse korral võimaldatakse importijatel, eksportijatel, ekspordiriigi valitsuse esindajatel ja kaebuse esitajatel, kes on endast teatanud artikli 5 lõike 10 kohaselt, kohtuda vastandlike huve esindavate isikutega, et anda neile võimalus esitada oma seisukohti ja vastuväiteid. Kõnealuse võimaluse andmisel tuleb arvestada konfidentsiaalsuse säilitamise vajadust ning sobivust asjaosalistele. Ükski isik ei ole kohustatud kohtumisel osalema ning kõrvalejäämine ei mõju kõnealust isikut kahjustavalt. Käesoleva lõike kohaselt esitatud suulist teavet võetakse arvesse niivõrd, kui-võrd seda hiljem kirjalikult kinnitatakse.

7. Kaebuse esitajad, importijad, eksportijad ja neid esindavad ühendused ning kasutajad ja tarbijaorganisatsioonid, kes on andnud endast teada artikli 5 lõike 10 kohaselt, samuti ekspordiriigi esindajad võivad kirjaliku taotluse korral tutvuda kogu teabega, mis ükskõik milline uurimisega seotud isik on kättesaadavaks teinud, välja arvatud ühenduse või liikmesriikide asutusesisesed dokumendid, kui see teave on nende huvide esitamiseks oluline, ei ole artikli 19 tähenduses konfidentsiaalne ning kui seda kasutatakse uurimise käigus. Kõnealused isikud võivad nimetatud teabe kohta esitada oma tähelepanekuid, mis võetakse arvesse nii-võrd, kui-võrd need on piisavalt põhjendatud.

8. Muudel kui artiklis 18 märgitud asjaoludel huvitatud isikute esitatud ja otsuste aluseks oleva teabe paikapidavust kontrollitakse võimalikult põhjalikult.

9. Artikli 5 lõike 9 alusel algatatud menetluse puhul viiakse uurimine võimaluse korral lõpule ühe aasta jooksul. Igal juhul tuleb uurimine lõpetada 15 kuu jooksul pärast selle algatamist kas artikli 8 kohaselt tehtud järelduste põhjal, mis on saadud kohustuste võtmisel, või artikli 9 kohaselt tehtud järelduste põhjal, mis on saadud lõplike meetmete võtmisel.

Artikkel 7

Ajutised meetmed

1. Ajutised tollimaksud võidakse kehtestada, kui menetlus on algatatud kooskõlas artikliga 5, kui sellest on teada antud ja kui huvitatud isikutele on antud piisavad võimalused esitada vastavalt artikli 5 lõikele 10 teavet ja märkusi, kui on tehtud esialgne kindlitav otsus dumpingu ja sellest tulenevalt ühenduse tootmisharule tekitatud kahju kohta ning kui ühenduse huvid nõuavad sellise kahju ärahoidmiseks vajalikku sekkumist. Ajutised tollimaksud kehtestatakse kõige varem 60 päeva pärast menetluse algatamist, ent hiljemalt üheksa kuud pärast menetluse algatamist.

2. Ajutise dumpinguvastase tollimaksu summa ei ületa ajutiselt kindlaksmääratud dumpingumarginaali, kuid see peaks olema nimetatud marginaalist väiksem, kui sellisest väiksemast tollimaksust piisab ühenduse tootmisharule tekitatava kahju kõrvaldamiseks.

3. Ajutised tollimaksud tagatakse tagatisega ning vaatlusalused tooted lubatakse ühenduses vabasse ringlusse tagatiste andmise korral.

4. Komisjon võtab ajutisi meetmeid pärast konsulteerimist või äärmiselt kiireloomulistel juhtudel pärast liikmesriikidele teatamist. Viimasel juhul toimuvad konsultatsioonid hiljemalt 10 päeva pärast liikmesriikidele komisjoni võetud meetmetest teatamist.

5. Kui liikmesriik taotleb komisjoni viivitamatut sekkumist ja kui lõike 1 tingimused on täidetud, teeb komisjon otsuse ajutise dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise kohta maksimaalselt viie tööpäeva jooksul taotluse saamisest arvates.

6. Komisjon teatab lõigete 1–5 alusel tehtud otsustest viivitamata nõukogule ja liikmesriikidele. Nõukogu võib kvalifitseeritud hääldenamusega otsustada teisiti.

7. Ajutised tollimaksud võidakse kehtestada kuueks kuuks ja pikendada nende kehtivusaega veel kolme kuu võrra või need võidakse kehtestada üheksaks kuuks. Nende kehtivusaega võib pikendada või need võib kehtestada üheksaks kuuks ainult juhul, kui asjaomases kaubanduses märkimisväärse osa moodustavad eksportijad seda taotlevad ega esita vastuväiteid komisjoni esitatud teadaandele.

Artikkel 8

Kohustused

1. Uurimised võidakse lõpetada ajutisi või lõplikke tollimakse kehtestamata, kui mis tahes eksportija võtab endale rahuldavad vabatahtlikud kohustused, mille alusel ta revideerib oma hinnad või lõpetab dumpinguhindadega ekspordi kõnealusesse piirkonda, nii et komisjon veendub pärast konsulteerimist, et dumpingu kahjustav mõju on kõrvaldatud. Selliste kohustuste alusel toimuv hinnatõus ei tohi olla suurem, kui dumpingumarginaali kõrvaldamiseks vaja, ning see peaks olema dumpingumarginaalist väiksem, kui sellest piisab ühenduse tootmisharule tekitatava kahju kõrvaldamiseks.

2. Komisjon võib kohustusi soovitada, kuid ükski eksportija ei ole kohustatud endale sellist kohustust võtma. Tõsiasi, et eksportijad ei tee ettepanekut võtta selliseid kohustusi või ei nõustu ettepanekuga seda teha, ei tohi ühelgi juhul mõjutada asja arutamist. Võib siiski kindlaks teha, et dumpinguhinnaga impordi jätkumisel on kahju oht tõenäolisem. Kohustuste võtmist nõutakse eksportijatelt üksnes siis, ja seda aktsepteeritakse, kui esialgu on kindlaks tehtud dumpingu ja sellega tekitatud kahju olemasolu. Välja arvatud erakordsed asjaolud, ei või kohustusi pakkuda pärast seda, kui vastavalt artikli 20 lõikele 5 lõpeb vastuväidete esitamise tähtaeg.

3. Kohustusi, mille võtmiseks on tehtud ettepanek, ei ole vaja aktsepteerida, kui seda peetakse ebaotstarbekaks, näiteks kui tegelike või potentsiaalsete eksportijate arv on liiga suur, või muudel, sealhulgas üldpoliitilistel põhjustel. Asjaomasele eksportijale võib põhjendada, miks soovitakse nende kohustuse võtmise ettepanek tagasi lükata, ning neile võib anda võimaluse selle kohta arvamus esitada. Tagasilükkamise põhjused esitatakse lõplikus otsuses.

4. Isikutelt, kes lubavad kohustuse võtta, nõutakse kohustuse mittekonfidentsiaalse versiooni esitamist, nõnda et see oleks uurimise hõlmatud huvitatud isikutele kättesaadav.

Artikkel 9

5. Kui kohustused konsulteerimise tulemusena aktsepteeritakse ning nõuandekomitee ei ole esitanud vastuväiteid, siis uurimine lõpetatakse. Kõikidel muudel juhtudel esitab komisjon viivitamata nõukogule aruande konsultatsioonide tulemuste kohta koos ettepanekuga uurimine lõpetada. Uurimine loetakse lõpetatuks, kui nõukogu ei ole ühe kuu jooksul kvalifitseeritud häälteenamusega otsustanud teisiti.

6. Kui kohustused aktsepteeritakse, siis dumpingu ja kahju uurimine üldjuhul lõpetatakse. Kui tehakse kindlaks, et dumpingut või kahju ei esine, muutub kohustus automaatselt kehtetuks, välja arvatud juhul, kui see otsus on suuresti tingitud kohustuse olemasolust. Sellistel juhtudel võib nõuda, et kohustust säilitataks põhjendatud aja jooksul. Kui tehakse kindlaks, et dumping ja kahju esinevad, jätkub asjakohane kohustus kooskõlas selle tingimuste ja käesoleva määruse sätetega.

7. Komisjon võib nõuda igalt eksportijalt, kelle kohustus on aktsepteeritud, kohustuste täitmise kohta korrapäraselt teabe esitamist ning luba asjakohaseid andmeid kontrollida. Nende nõuete täitmatajätmist peetakse kohustuse rikkumiseks.

8. Kui uurimise jooksul aktsepteeritakse teatavate eksportijate kohustused, loetakse, et need hakkavad artikli 11 kohaldamisel kehtima alates kuupäevast, mil uurimine ekspordiriigi suhtes lõpetatakse.

9. Kui mõni asjaosaline kohustusi rikub või neist taganeb, kehtestatakse kooskõlas artikliga 9 lõplik tollimaks faktide põhjal, mis on kindlaks tehtud kohustuse võtmisele aluseks saanud uurimise käigus, juhul kui uurimine lõpetati lõpliku otsusega dumpingu ja kahju kohta ning kui asjaomasele eksportijale on antud võimalus esitada oma arvamus, välja arvatud juhul, kui eksportija ise kohustusest taganeb.

10. Ajutise tollimaksu võib pärast konsulteerimist kehtestada artikli 7 kohaselt parima kättesaadava teabe põhjal, kui on põhjust uskuda, et kohustust rikutakse, või kohustuse rikkumise või sellest taganemise korral, kui uurimine, mis sai kohustuse võtmise aluseks, ei ole lõpetatud.

Lõpetamine ilma meetmeid võtmata; lõplike tollimaksude kehtestamine

1. Kui kaebus võetakse tagasi, võib menetluse lõpetada, kui see ei ole vastuolus ühenduse huvidega.

2. Kui konsulteerimise tulemusena selgub, et kaitsemeetmeid ei ole vaja võtta, ning nõuandekomitee ei ole esitanud vastuväiteid, siis uurimine või menetlus lõpetatakse. Kõikidel muudel juhtudel esitab komisjon viivitamata nõukogule aruande konsultatsioonide tulemuste kohta koos ettepanekuga menetlus lõpetada. Menetlus loetakse lõpetatuks, kui nõukogu ei ole ühe kuu jooksul kvalifitseeritud häälteenamusega otsustanud teisiti.

3. Artikli 5 lõike 9 kohaselt algatatud menetluse puhul loetakse kahju tavaliselt tühiseks, kui asjaomane import on väiksem artikli 5 lõikes 7 sätestatud mahtudest. Kõnealune menetlus lõpetatakse kohe, kui on kindlaks tehtud, et dumpingumarginaal, väljendatuna protsendina ekspordihinnast, on väiksem kui 2 %, tingimusel et uurimine lõpetatakse ainult sel juhul, kui üksikeksportijate marginaal on alla 2 % ja et nende suhtes jätkub menetluse kohaldamine ning neid võidakse uuesti uurida asjaomase riigi suhtes artikli 11 kohaselt läbiviidava teistmise käigus.

4. Kui faktide põhjal tehakse lõplikult kindlaks dumpingu ja sellest tuleneva kahju esinemine ning kui ühenduse huvid nõuavad sekkumist vastavalt artiklile 21, kehtestab nõukogu komisjoni poolt pärast nõuandekomiteega konsulteerimist esitatud ettepaneku põhjal lihthäälteenamusega lõpliku dumpinguvastase tollimaksu. Kui kehtivad ajutised tollimaksud, esitatakse nõukogule ettepanek lõplike meetmete kohta hiljemalt üks kuu enne nende tollimaksude kehtivusaja lõppu. Dumpinguvastase tollimaksu summa ei ületa kindlaksmääratud dumpingumarginaali, kuid see peaks olema nimetatud marginaalist väiksem, kui sellisest väiksemast tollimaksust piisab ühenduse tootmisharule tekitatava kahju kõrvaldamiseks.

5. Dumpinguvastane tollimaks kehtestatakse igal üksikjuhul kohases ulatuses diskrimineerimisvabal alusel sellise toote impordi suhtes kõigist allikatest, kelle suhtes on tuvastatud dumping ja sellest tulenev kahju, välja arvatud import neist allikatest,

kellel on käesoleva määruse tingimuste kohaselt aktsepteeritud kohustused. Määruses, millega tollimaks kehtestatakse, täpsustatakse iga tarnija suhtes kohaldatavat tollimaksu või, kui see on võimatu ja üldreeglina artikli 2 lõikes 7 osutatud juhtudel, asjaomase tarnijariigi nime.

6. Kui komisjon on oma uurimist vastavalt artiklile 17 piiranud, ei ületa nende eksportijate või tootjate imporditavate toodete suhtes kohaldatav dumpinguvastane tollimaks, kes on endast artikli 17 alusel teada andnud, ent keda uurimine ei hõlmanud, valimisse kaasatud isikute suhtes kindlaksmääratud kaalutud keskmist dumpingumarginaali. Käesoleva lõike kohaldamisel jätab komisjon tähelepanuta null- ja miinimummarginaalid ning artiklis 18 osutatud asjaoludel kindlaksmääratud marginaalid. Eraldi tollimakse kohaldatakse selliselt eksportijalt või tootjalt pärineva impordi suhtes, kellele võimaldatakse artikliga 17 ettenähtud individuaalset kohtlemist.

Artikkel 10

Tagasiulatuvus

1. Ajutisi meetmeid võetakse ja dumpinguvastaseid tollimakse kohaldatakse üksnes nende toodete suhtes, mis lastakse vabasse ringlusse pärast artikli 7 lõike 1 alusel või, olenevalt olukorrast, artikli 9 lõike 4 alusel tehtud otsuse jõustumist, kui käesolevas määruses sätestatud eranditest ei tulene teisiti.

2. Kui on kohaldatud ajutist tollimaksu ja lõplikult on kindlaks tehtud dumpingu ja kahju olemasolu, otsustab nõukogu olenevata sellest, kas tuleb kehtestada lõplik dumpinguvastane tollimaks, milline osa ajutisest tollimaksust kuulub lõplikult sissenõudmisele. Sel puhul ei hõlma mõiste "kahju" ühenduse tootmisharu rajamise olulist pidurdamist ega olulise kahju ohtu, välja arvatud siis, kui leitakse, et see oleks ajutiste meetmete puudumisel kujunenud oluliseks kahjuks. Kõikidel muudel juhtudel, mis hõlmavad sellist ohtu või pidurdumist, tagastatakse kõik ajutised summad ning lõplikke tollimakse võib kehtestada üksnes alates kuupäevast, mil oht või oluline pidurdumine lõplikult kindlaks tehakse.

3. Kui lõplik dumpinguvastane tollimaks on suurem kui ajutine tollimaks, ei nõuta tekkinud vahe maksmist. Kui lõplik tollimaks on väiksem kui ajutine tollimaks, arvutatakse tollimaks ümber. Kui lõplik otsus on eitav, ei kinnitata ajutist tollimaksu.

4. Lõplikku dumpinguvastast tollimaksu võib nõuda toodetelt, mis imporditi tarbimiseks kõige rohkem 90 päeva enne ajutiste

meetmete kohaldamise kuupäeva, ent mitte enne uurimise algatamist, tingimusel et import on artikli 14 lõike 5 kohaselt registreeritud, et komisjon on andnud asjaomastele importijatele võimaluse esitada oma arvamus ning et:

- a) kõnealuse toote puhul on dumping esinenud pikema aja jooksul või et importija on või oleks pidanud olema teadlik dumpingust, selle ulatusest ning väidetavast või tuvastatud kahjust; ja
- b) lisaks uurimisperioodil kahju tekitanud impordi tasemele on import veelgi märgatavalt suurenenud, nii et arvestades ajastamist, mahtu ja muid asjaolusid, võib see oluliselt kahjustada kohaldatava lõpliku dumpinguvastase tollimaksu parandavat mõju.

5. Kohustuste rikkumise või neist taganemise korral võib nõuda lõplikke tollimakse kaupadelt, mis on lubatud vabasse ringlusse kõige rohkem 90 päeva enne ajutiste meetmete rakendamist, tingimusel et import on vastavalt artikli 14 lõikele 5 registreeritud, ja mis tahes sellist tagasiulatuvat maksu ei tohi rakendada toodete suhtes, mis on imporditud enne kõnealuse kohustuse rikkumist või sellest taganemist.

Artikkel 11

Kehtivusaeg, läbivaatamine ja tagasimaksed

1. Dumpinguvastane meede peab jääma jõusse üksnes nii kaua ja üksnes selles ulatuses, mis on vajalik, et avaldada vastutoimet kahju tekitavale dumpingule.

2. Lõplik dumpinguvastane meede aegub viie aasta möödudes selle kehtestamisest või viie aasta möödudes viimase läbivaatamise lõpetamise kuupäevast, mis hõlmas nii dumpingut kui ka kahju, kui läbivaatamisel ei otsustata, et selle kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu või kahju jätkumine või kordumine. Aegumise läbivaatamine algatatakse komisjoni või ühenduse tootjate poolt või nende nimel tehtud taotluse põhjal ning meede jääb jõusse läbivaatamise tulemuste selgumiseni.

Aegumise läbivaatamine algatatakse, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetmete kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu ja kahju jätkumine või kordumine. Sellisele tõenäosusele võivad viidata näiteks tõendid dumpingu ja kahju jätkumise kohta või selle kohta, et kahju kõrvaldamine tuleneb osaliselt või tervikuna meetmete olemasolust, või

selle kohta, et eksportijate olukord või turutingimused on sellised, et need osutavad edasise kahjustava dumpingu tõenäosusele.

Käesoleva lõike alusel uurimist läbi viies antakse eksportijatele, importijatele, ekspordiriigi esindajatele ning ühenduse tootjatele võimalus läbivaatamisaotluses sätestatud küsimusi avardada, tagasi lükata või nende kohta arvamust avaldada, ning järeldusi tehes võetakse kohaselt arvesse kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid, mis on esitatud seoses küsimusega, kas meetmete kehtivuse lõppemine võib tõenäoliselt kaasa tuua dumpingu ja kahju jätkumise või kordumise, või on see ebatõenäoline.

Teade meetmete kehtivuse eelseisva lõppemise kohta avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas* kohasel ajal käesolevas lõikes määratletud meetmete kohaldamisaja viimasel aastal. Seejärel on ühenduse tootjatel hiljemalt kolm kuud enne viieaastase tähtaja möödumist õigus esitada taotlus meetmete läbivaatamiseks vastavalt teisele lõigule. Samuti avaldatakse teade meetmete tegeliku lõppemise kohta käesoleva lõike alusel.

3. Kui see on põhjendatud, võib meetmete jätkuva rakendamise vajaduse samuti läbi vaadata kas komisjoni algatusel või liikmesriigi taotlusel või, kui lõpliku meetme kehtestamisest on möödunud kohane aeg, milleks on vähemalt üks aasta, siis eksportija, importija või ühenduse tootjate taotluse põhjal, mis sisaldab piisavalt teavet, tõendamaks vahepealse läbivaatamise vajadust.

Vahepealne läbivaatamine algatatakse, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetme jätkuv rakendamine ei ole enam vajalik, et korvata dumpingut, ja/või selle kohta, et meetme kõrvaldamisel või muutmisel kahju tõenäoliselt ei jätku või ei kordu või et olemasolevast meetmest ei piisa või enam ei piisa kahju tekitava dumpingu korvamiseks.

Käesoleva lõike alusel uurimist läbi viies võib komisjon muu hulgas kaaluda, kas dumpingu ja kahju asjaolud on oluliselt muutunud või kas olemasolevad meetmed toovad soovitud tulemusi artikli 3 alusel varem kindlaks tehtud kahju kõrvaldamisel. Selles suhtes võetakse lõpliku otsuse tegemisel arvesse kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid.

4. Läbivaatamine viiakse läbi ka selleks, et määrata kindlaks nende kõnealuse ekspordiriigi uute eksportijate individuaalsed dumpingumarginaalid, kes ei ole toodet ekspordinud meetmete aluseks oleva uurimisperioodi jooksul.

Läbivaatamine algatatakse, kui uus eksportija või tootja suudab tõendada, et ta ei ole seotud ekspordiriigi eksportijate ega

tootjatega, kelle toodete suhtes kohaldatakse dumpinguvastaseid meetmeid, ning et ta on tegelikult ekspordinud ühendusse pärast eespool nimetatud uurimisperioodi, või kui ta suudab tõendada, et tal on tühistamatu lepinguga võetud kohustus märkimisväärse koguse eksportimiseks ühendusse.

Uut eksportijat käsitlev kiirläbivaatamine algatatakse pärast nõuandekomiteega konsulteerimist ja pärast seda, kui ühenduse tootjatele on antud võimalus esitada oma märkused. Komisjoni määrusega läbivaatamise algatamise kohta tunnistatakse kehtetuks kehtiv tollimaks asjaomase uue eksportija puhul, muutes määrust, millega kõnealune tollimaks kehtestati, ning nähes ette impordi registreerimise vastavalt artikli 14 lõikele 5, tagamaks et kui läbivaatamise tulemusel tuvastatakse nimetatud eksportija puhul dumping, võib dumpinguvastased tollimaksud nõuda sisse tagasiulatuvalt alates läbivaatamise algatamise kuupäevast.

Käesoleva lõike sätteid ei kohaldata, kui tollimaksud on kehtestatud artikli 9 lõike 6 alusel.

5. Käesoleva määruse asjakohaseid sätteid, mis käsitlevad uurimismenetlusi ja uurimiste läbiviimist, v.a tähtaegadega seotud sätteid, kohaldatakse kõigi lõigete 2, 3 ja 4 kohaste läbivaatamiste suhtes. Iga selline läbivaatamine peab toimuma kiiresti ja tuleb tavaliselt lõpule viia 12 kuu jooksul alates läbivaatamise algatamise kuupäevast.

6. Käesoleva artikli kohased läbivaatamised algatab komisjon pärast konsulteerimist nõuandekomiteega. Kui läbivaatamised seda õigustavad, tunnistab meetmete kehtestamise eest vastutav ühenduse asutus meetmed kehtetuks või jätab need kehtima vastavalt lõikele 2, või tunnistab need kehtetuks, jätab kehtima või teeb neisse muudatused vastavalt lõigetele 3 ja 4. Kui meetmed tunnistatakse kehtetuks üksikeksportijate suhtes, ent mitte riigi suhtes tervikuna, jääb menetlus selliste eksportijate suhtes edasi kehtima ja nende puhul võib uurimise automaatselt uuesti algatada asjaomase riigi suhtes käesoleva artikli alusel teostatud teistmise käigus.

7. Kui lõike 3 kohane meetmete läbivaatamine on meetmete kohaldamisaja lõpul, nagu see on määratletud lõikes 2, veel pooleli, hõlmab läbivaatamine ka lõikes 2 sätestatud asjaolusid.

8. Olenemata lõikest 2 võib importija taotleda tasutud tollimaksude tagasimaksmist, kui on näidatud, et dumpingumarginaal, mille alusel tollimakse maksti, on kaotatud või seda on vähendatud tasemeni, mis on alla kehtiva tollimaksu taseme.

Dumpinguvastaste tollimaksude tagasimaksmist taotledes esitab importija komisjonile taotluse. Taotlus esitatakse selle liikmesriigi kaudu, kelle territooriumil tooted vabasse ringlusse lubati, kuue kuu jooksul alates kuupäevast, mil pädevad ametiasutused lõplike maksamisele kuuluvate tollimaksude summa nõuetekohaselt kindlaks määrasid, või kuupäevast, mil tehti otsus ajutise tollimaksuna tagatiseks antud summad lõplikult sisse nõuda. Liikmesriigid edastavad taotluse viivitamata komisjonile.

Tagasimaksetaotlus loetakse tõendusmaterjaliga nõuetekohaselt varustatuks siis, kui see sisaldab täpset teavet nõutud dumpinguvastaste tollimaksude tagasimakstava summa kohta ja kogu tollidokumentatsiooni, mis on seotud selle summa arvutamise ja maksimisega. Samuti peab see sisaldama tõendeid normaalväärtuste ja ühendusse suunatud ekspordi hindade kohta vaatlusperioodil selle eksportija või tootja puhul, kelle suhtes tollimaks kehtib. Juhul kui importija ei ole asjaomase eksportija ega tootjaga seotud ja selline teave ei ole kohe kättesaadav või kui eksportija või tootja ei soovi seda importijale anda, peab taotlus sisaldama eksportija või tootja avaldust selle kohta, et dumpingumarginaali on vähendatud või see on kaotatud, nagu käesolevas artiklis näidatud, ning et vastav tõendusmaterjal esitatakse komisjonile. Kui sellist tõendusmaterjali eksportijalt või tootjalt mõistliku aja jooksul ei saada, lükatakse taotlus tagasi.

Komisjon otsustab pärast nõuandekomiteega konsulteerimist, kas ja millises ulatuses tuleks taotlus rahuldada, või ta võib igal ajal otsustada algatada vahepealse läbivaatamise, misjärel eeskirjadekohaste läbivaatamiste käigus saadud teavet ja järeldusi kasutatakse selle kindlakstegemiseks, kas ja millises ulatuses tagasimaksmine on põhjendatud. Tollimaks tuleb harilikult tagasi maksta 12 kuu jooksul ja mitte ühelgi juhul hiljem kui 18 kuu jooksul alates kuupäevast, mil dumpinguvastase tollimaksuga maksustatud toote importija esitas nõuetekohase tõendusmaterjaliga varustatud tagasimaksetaotluse. Lubatud tagasimakse tuleks liikmesriigil harilikult teha 90 päeva jooksul alates eespool nimetatud otsuse tegemisest.

9. Kui asjaolud ei ole muutunud, rakendab komisjon kõikides käesoleva artikli kohaselt läbiviidavates läbivaatamise või tagasimaksmise uurimistes sama meetodikat nagu tollimaksu kehtestamise põhjutanud uurimises, võttes nõuetekohaselt arvesse artiklit 2, eriti selle lõikeid 11 ja 12, ning artikli 17.

10. Komisjon kontrollib kõigis käesoleva artikli kohaselt läbiviidavates uurimistes ekspordihindade usaldusväärsust kooskõlas artikliga 2. Kui ekspordihind otsustatakse arvestada kooskõlas artikli 2 lõikega 9, ei arvestata selle arvutamisel maha makstud dumpinguvastaste tollimaksude summat, kui esitatakse

vaieldamatud tõendid, et kõnealune tollimaks kajastub nõuetekohaselt edasimüügihindades ja järgnevates ühenduse müügihindades.

Artikkel 12

1. Kui ühenduse tootmisharu esitab piisava teabe, millest selgub, et meetmete tulemusena ei ole edasimüügihinnad ega järgnevad ühenduse müügihinnad muutunud või on muutunud ebapiisavalt, võidakse uurimist pärast konsulteerimist taasalgustada, kontrollimaks, kas kõnealune meede on mõjutanud eespool nimetatud hindu.

2. Käesoleva artikli kohase teistmise käigus antakse eksportijatele, importijatele ja ühenduse tootjatele võimalus selgitada edasimüügihindadega ja järgnevate müügihindadega seotud olukorda: kui jõutakse järeldusele, et meetme tulemusena oleks kõnealused hinnad pidanud muutuma, hinnatakse ekspordihinnad uuesti vastavalt artiklile 2, et kõrvaldada varem artikli 3 kohaselt kindlaksmääratud kahju, ning arvutatakse uuesti dumpingumarginaalid, võttes arvesse ümberhinnatud ekspordihindu. Kui leitakse, et ühenduse hinnad ei ole muutunud seetõttu, et ekspordihinnad langesid enne või pärast meetmete kehtestamist, võidakse dumpingumarginaalid uuesti arvutada, võttes arvesse selliseid madalamaid ekspordihindu.

3. Kui käesoleva artikli kohane teistmine näitab dumpingu suurenemist, muudab nõukogu komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud hääletamusega kehtivaid meetmeid vastavalt uutele ekspordihindu käsitlevatele järeldustele.

4. Artiklite 5 ja 6 asjakohaseid sätteid kohaldatakse kõigi käesoleva artikli kohaste läbivaatamiste suhtes, arvestades siiski, et läbivaatamine peab toimuma kiiresti ja lõppema tavaliselt kuue kuu jooksul alates teistmise algatamise kuupäevast.

5. Normaalväärtuse väidetavaid muutusi võetakse käesoleva artikli alusel arvesse ainult siis, kui nõuetekohase tõendusmaterjaliga põhjendatud täielik teave kohandatud normaalväärtuste kohta esitatakse komisjonile uurimise algatamise teadaandes sätestatud tähtaja jooksul. Kui uurimine hõlmab normaalväärtuste uuesti läbivaatamist, võidakse ette näha, et import tuleb registri-rida kooskõlas artikli 14 lõikega 5 kuni teistmise tulemuste selgumiseni.

Artikkel 13

Kõrvalehoidmine

1. Kui esineb kehtivatest meetmetest kõrvalehoidmist, võib käesoleva määruse alusel kehtestatud dumpinguvastaseid tollimakse

laiendada samasuguste toodete või nende osade kolmandatest riikidest pärinevale impordile. Kõrvalehoidmise all mõistetakse kolmandate riikide ja ühenduse vahelise kaubandusstruktuuri muutust, mis tuleneb tavast, protsessist või toimingust, millel ei ole muud piisavat põhjendust või majanduslikku õigustust peale tollimaksu kehtestamise, ja kui on tõendeid, et tollimaksu parandav mõju on samasuguste toodete hindade ja/või koguste osas ohustatud ning et dumping esineb seoses samasuguste või sarnaste toodete puhul varem kindlaksmääratud normaalkäitumistega.

2. Ühenduses või kolmandas riigis toimuvat kokkupanekut käsitletakse kehtivatest meetmetest kõrvalehoidmisena, kui:

- a) tegevus algas või laienes oluliselt alates dumpinguvastase uurimise algatamisest või vahetult enne seda ning vaatlusalused tooteosad pärinevad riigist, mille suhtes meetmeid kohaldatakse; ja
- b) osad moodustavad vähemalt 60 % kokkupanitava toote osade koguväärtusest, kusjuures meetmetest kõrvalehoidmisena ei käsitleta juhtumeid, kui kokkupanemise või valmistamise ajal sissetoodud osadele lisandunud väärtus moodustab rohkem kui 25 % tootmiskuludest; ja
- c) tollimaksu parandav mõju on ohustatud kokkupanitava samasuguse toote hindade ja/või koguste osas ning kui on tõendeid dumpingu esinemise kohta seoses samasuguse või sarnase toote puhul varem kindlaksmääratud normaalkäitumistega.

3. Käesoleva artikli alusel algatatakse uurimised, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid lõikes 1 sätestatud tegurite kohta. Uurimised algatatakse pärast nõuandekomiteega konsulteerimist komisjoni määrusega, millega antakse tolliasutustele ka korraldus nõuda impordi registreerimist artikli 14 lõike 5 kohaselt või nõuda tagatist. Uurimisi toimetab komisjon, keda võivad abistada tolliasutused, ning see viiakse lõpule üheksa kuu jooksul. Kui lõplikult kindlakstehtud faktid õigustavad meetmete laiendamist, teeb seda nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal lihtthäälteenamusega alates kuupäevast, mil artikli 14 lõike 5 kohaselt kehtestati registreerimise nõue või hakati nõudma tagatist. Käesoleva määruse asjakohaseid menetlussätteid, mis käsitlevad uurimiste algatamist ja läbiviimist, kohaldatakse käesoleva artikli alusel.

4. Toodete kohta ei kehtestata artikli 14 lõike 5 alusel registreerimisnõuet ega meetmeid, kui neile on lisatud tollisertifikaat, kuhu on märgitud, et nende kaupade import ei kujuta endast meetmetest kõrvalehoidmist. Sellised sertifikaadid võib importijale välja anda kirjaliku avalduse põhjal pärast luba, mis antakse komisjoni

otsusega pärast nõuandekomiteega konsulteerimist, või nõukogu otsusega, millega kehtestatakse meetmed, ja see kehtib selles näidatud tähtaja jooksul ja tingimustel.

5. Käesoleva artikli sätteid ei takista kehtivate tollimaksualaste sätete tavapärasest kohaldamisest.

Artikkel 14

Üldsätted

1. Ajutised või lõplikud dumpinguvastased tollimaksud kehtestatakse määrusega ja neid nõuavad sisse liikmesriigid sellises vormis ja ulatuses ning nende kriteeriumide alusel, nagu seal sätestatud on. Selliseid tollimakse nõutakse sisse muudest impordi suhtes kehtivatest tollimaksudest, maksudest ja tasudest sõltumatult. Ühegi toote kohta ei või korrigeerida dumpinguvastane ja tasakaalustav tollimaks, et korrigeerida üht ja sama dumpingust ja ekspordi subsideerimisest tulenevat olukorda.

2. Määrused, millega kehtestatakse ajutised või lõplikud dumpinguvastased tollimaksud, ning määrused või otsused, millega aktiveeritakse kohustusi või lõpetatakse uurimisi või menetlusi, avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas*. Sellised määrused ja otsused sisaldavad eelkõige – ning kohaselt konfidentsiaalse teabe kaitset arvestades – eksportijate nimesid, kui see on võimalik, või asjaomaste riikide nimesid, toote kirjeldust ning dumpingu ja kahju kindlakstegemise seotud oluliste faktide ja kaalutluste kokkuvõtet. Igal juhul saadetakse üks määruse või otsuse eksemplar teadaolevatele huvitatud isikutele. Käesoleva lõike sätteid kohaldatakse läbivaatamise suhtes *mutatis mutandis*.

3. Käesoleva määruse alusel võib vastu võtta erisätteid, eelkõige päritolureeglite ühismääratluse kohta, nagu see sisaldub nõukogu 1992. aasta määruses (EMÜ) nr 2913/92. ⁽¹⁾

4. Ühenduse huvides võib käesoleva määruse alusel kehtestatud meetmed pärast nõuandekomiteega konsulteerimist komisjoni otsusega üheksaks kuuks peatada. Peatamist võib pikendada veel kõige rohkem ühe aasta võrra, kui nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal lihtthäälteenamusega nii otsustab. Meetmed võib peatada üksnes siis, kui turutingimused on ajutiselt sedavõrd muutunud, et oleks ebatõenäoline, et kahju peatamise tulemusena jätkuks, ning tingimused, et ühenduse tootmisharule on antud võimalus

⁽¹⁾ EÜT L 302, 19.10.1992, lk 1.

esitada oma arvamus ja et seda arvamust on arvesse võetud. Meetmed võib pärast konsulteerimist igal ajal ennistada, kui peatamise põhjus on lakanud olemast.

5. Komisjon võib pärast nõuandekomiteega konsulteerimist anda tolliasutustele korralduse võtta kohaseid meetmeid impordi registreerimiseks, et selle impordi suhtes saaks edaspidi alates registreerimise kuupäevast meetmeid kohaldada. Impordi registreerimisnõude võib kehtestada pärast ühenduse tootmisharu vastavat taotlust, mis sisaldab piisavat tõendusmaterjali, õigustamaks sellist sammu. Registreerimine algatatakse määrusega, milles näidatakse selle meetme eesmärk ning vajaduse korral ka võimaliku tulevase kohustuse prognoositav summa. Impordi registreerimise nõue kehtestatakse kõige rohkem üheksaks kuuks.

6. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga kuu aruande uuritavate toodete ja selliste toodete impordi kohta, mille suhtes kohaldatakse meetmeid, ning käesoleva määruse alusel sisse nõutud tollimaksummade kohta.

Artikkel 15

Konsultatsioonid

1. Kõik käesolevas määruses ettenähtud konsultatsioonid toimuvad nõuandekomitees, mis koosneb iga liikmesriigi esindajatest ja mille eesistujaks on komisjoni esindaja. Konsultatsioonid toimuvad viivitamata liikmesriigi taotlusel või komisjoni algatusel ning igal juhul aja jooksul, mis võimaldab käesolevas määruses ettenähtud tähtaegadest kinni pidada.

2. Komitee tuleb kokku eesistuja kutsel. Eesistuja annab liikmesriikidele võimalikult kiiresti kogu asjakohase teabe.

3. Vajaduse korral võib konsultatsioon toimuda üksnes kirja teel; sellisel juhul annab komisjon sellest liikmesriikidele teada ning määrab aja, mille jooksul liikmesriigid saavad esitada oma seisukohad või nõuda suulist konsultatsiooni, mille eesistuja korraldab aja jooksul, mis võimaldab käesolevas määruses ettenähtud tähtaegadest kinni pidada.

4. Konsultatsioonid hõlmavad eelkõige järgmist:

a) dumpingu olemasolu ja dumpingumarginaali kindlaksmääramise meetodid;

b) kahju olemasolu ja ulatus;

c) põhjuslik seos dumpinguhinnaga impordi ja kahju vahel;

d) meetmed, mis sellistes olukordades takistaksid või parandaksid dumpinguga tekitatud kahju, ja nende meetmete võtmise viisid ning vahendid.

Artikkel 16

Kontrollkäigud

1. Komisjon korraldab kontrollkäike, kui ta peab seda vajalikuks, et uurida importijate, eksportijate, hulgimüüjate, vahendajate, tootjate, kaubandusettevõtete ühenduste ja organisatsioonide dokumente ning kontrollida dumpingu ja kahju kohta esitatud teabe õigsust. Nõuetekohase ja õigeaegse vastuse puudumise korral võib kontrollkäigu ära jätta.

2. Komisjon võib vajaduse korral teha uurimisi kolmandates riikides, kui asjaomased äriühingud annavad selleks nõusoleku, kui komisjon teatab uurimisest kõnealuse riigi valitsuse esindajatele ning need ei esita uurimise suhtes vastuväiteid. Niipea kui asjaomased äriühingud on nõusoleku andnud, peaks komisjon ekspordiriigi ametiasutustele teatama kontrollitavate ettevõtjate nimed ja aadressid ning kontrollkäiguks kokkulepitud kuupäevad.

3. Asjaomastele äriühingutele tehakse teatavaks, mis laadi teavet kontrollkäikude ajal kontrollida kavatakse ning mis laadi teavet kontrollkäikude ajal edaspidi vajatakse, kuid see ei tohiks siiski välistada saadud teabega seotud üksikasjade taotlemist uurimise ajal.

4. Lõigete 1, 2 ja 3 alusel toimuvate uurimiste ajal abistavad komisjoni ametnikud nendest liikmesriikidest, kes seda nõuavad.

Artikkel 17

Väljavõtteline uuring

1. Juhul kui kaebuste esitajaid, eksportijaid, importijaid, tooteliike või tehinguid on palju, võib uurimine piirduda mõistliku hulga isikute, toodete või tehingutega, kasutades valiku ajal kättesaadava teabe põhjal statistiliselt õigeid valimeid, või suurima tüüpilise toodangu-, müügi- või ekspordimahuga, mida on nende käsutuses oleva aja jooksul võimalik uurida.

2. Isikute, tooteliikide või tehingute lõplik valik kõnealuste väljavõttelist uuringut käsitlevate sätete alusel jääb komisjoni

ülesandeks, kuigi eelistatav on, kui valimid võetakse asjaomaste isikutega konsulteerides ja nende nõusolekul, tingimusel et sellised isikud annavad endast teada ja teevad piisava teabe kättesaadavaks kolme nädala jooksul alates uurimise algatamisest, võimaldamaks valida tüüpilist valimit.

3. Kui kontrollimist on vastavalt käesolevale artiklile piiratud, arvutatakse sellest hoolimata individuaalne dumpingumarginaal mis tahes eksportija või tootja puhul, keda ei ole algselt välja valitud, kuid kes esitab käesolevas määruses sätestatud tähtaja jooksul vajaliku teabe, välja arvatud juhul, kui eksportijate või tootjate arv on nii suur, et individuaalne kontrollimine oleks põhjendamatult koormav ning takistaks uurimise õigeaegset lõpetamist.

4. Kui on otsustatud väljavõttelise uuringu kasuks ja kui mõned või kõik valitud isikud ilmutavad koostöösoovimatust, mis võib tõenäoliselt uurimise tulemustele olulist mõju avaldada, võib valida uue valimi. Kui aga endiselt esineb olulisel määral koostöösoovimatust või kui uue valimi valimiseks ei ole aega, kohaldatakse artikli 18 vastavaid sätteid.

Artikkel 18

Koostöösoovimatus

1. Kui mõni huvitatud isik ei võimalda juurdepääsu vajalikule teabele või ei esita vajalikku teavet käesolevas määruses ettenähtud tähtaegade jooksul või märkimisväärselt takistab uurimist, siis võib nii negatiivsed kui ka positiivsed esialgsed ja lõplikud järeldused teha kättesaadavate faktide põhjal. Kui selgub, et huvitatud isik on esitanud ebaõiget või eksitavat teavet, siis jäetakse selline teave arvesse võtmata ning võidakse toetuda kasutamiseks kättesaadavatele faktidele. Huvitatud isikutele tuleks koostööst keeldumise tagajärjed teatavaks teha.

2. Elektroonilises vormis vastamata jätmist ei loeta koostööst keeldumiseks, kui huvitatud isik näitab, et nõutav koostöövorm tooks kaasa ebaratsionaalse lisakoormuse või põhjendamatud lisakulud.

3. Huvitatud isiku esitatud teave tuleks siiski arvesse võtta ka siis, kui see ei ole igati täiuslik, kuid sellega seotud puudused ei tekita ülemääraseid raskusi põhjendatud ja täpsete järelduste tegemisel, kui teave esitatakse nõuetekohaselt õigel ajal ning on kontrollitav ning kui isik on tegutsenud oma parimate võimaluste kohaselt.

4. Tõendite või teabe vastuvõtmata jätmise korral teatatakse selle põhjused viivitamata neid esitavale isikule ning antakse võimalus lisada kindlaksmääratud tähtaja jooksul täiendavad selgitused. Kui selgitusi peetakse ebapiisavaks, siis selliste tõendite või teabe tagasilükkamise põhjused avalikustatakse ning avaldatakse trükitud järeldustes.

5. Kui otsused, k.a normaalväärtuse määramisega seotud otsused, tuginevad lõike 1 sätetele, eelkõige kaebuses sisalduvale teabele, siis tuleb seda teavet asjakohaselt ning uurimise tähtaega arvesse võttes kontrollida muude, võimaluse korral kättesaadavate sõltumatute allikate alusel, nagu näiteks trükitud hinnaloendid, ametlik impordi ja tollitulu statistika, või muudelt huvitatud isikutelt uurimise ajal saadud teabe alusel.

6. Kui huvitatud isik ei tee koostööd või teeb koostööd osaliselt ning kõnealust asjakohast teavet seetõttu ei anta, võib tulemus olla kõnealusele isikule vähem soodne kui koostöö puhul.

Artikkel 19

Konfidentsiaalsus

1. Ametiasutused käsitlevad asjakohase põhjendatuse korral konfidentsiaalsena igasugust teavet, mis on laadilt konfidentsiaalne (näiteks teave, mille avalikustamine annaks konkurendile märkimisväärse eelise või millel oleks oluliselt kahjustav mõju teabe andjale või isikule, kellelt ta kõnealuse teabe sai) või mille uurimise osalised on konfidentsiaalsena saanud.

2. Konfidentsiaalset teavet edastavad huvitatud isikud on kohustatud esitama sellise teabe mittekonfidentsiaalse kokkuvõtte. Nimetatud kokkuvõtted peavad olema piisavalt üksikasjalikud ning võimaldama vajalikul määral aru saada konfidentsiaalsena esitatud teabe sisust. Erandlike asjaolude korral võivad kõnealuvad isikud asuda seisukohale, et nimetatud teabe kohta ei saa kokkuvõtet koostada. Selliste erandlike asjaolude puhul tuleb esitada põhjendused, miks kokkuvõtet ei ole võimalik teha.

3. Kui otsustatakse, et konfidentsiaalsusetaotlus ei ole õigustatud, ning kui teabe andja kas ei soovi teavet avalikustada või ei luba seda üldises või kokkuvõttelikus vormis avaldada, võib kõnealuse teabe jätta arvesse võtmata, kui asjakohaste allikate abil ei ole selle õigsust võimalik nõuetekohaselt tõendada. Konfidentsiaalsusetaotlusi ei tohi suvaliselt tagasi lükata.

4. Käesolev artikkel ei takista ühenduse asutusi avalikustamast üldist teavet ja eriti põhjendusi, millele tuginevad käesoleva määruse alusel vastuvõetud otsused, või tõendusmaterjali, millele ühenduse asutused toetuvad, kui seda on vaja kõnealuste põhjenduste selgitamisel menetluste käigus. Sellise avalikustamise puhul tuleb arvesse võtta asjaomaste isikute õigustatud huve, et nende ärisaladusi välja ei räägitaks.

5. Nõukogu, komisjon, liikmesriigid ega neist ühegi ametnikud ei tohi ilma teabe andja eriloata avaldada mingisugust käesoleva määruse kohaselt saadud teavet, mille käsitlemist konfidentsiaalsena selle andja on nõudnud. Komisjoni ja liikmesriikide vahel vahetatavat teavet, artikli 15 kohaste konsultatsioonidega seotud teavet ning ühenduse asutuste ja liikmesriikide sisedokumente ei tohi avalikustada, kui see ei ole käesolevas määrukses sätestatud erijuhtudel ette nähtud.

6. Käesoleva määruse kohaselt saadud teavet kasutatakse ainult sel eesmärgil, milleks seda nõuti.

Artikkel 20

Avalikustamine

1. Kaebuse esitajad, importijad, eksportijad ja neid esindavad ühendused ning ekspordiriigi esindajad võivad taotleda selliste oluliste faktide ja kaalutlustega seotud üksikasjade avalikustamist, mille alusel ajutised meetmed kehtestati. Avalikustamise taotlus esitatakse kirjalikult kohe pärast ajutiste meetmete kehtestamist ning avalikustamine toimub kirjalikult nii kiiresti kui võimalik.

2. Lõikes 1 nimetatud isikud võivad taotleda selliste oluliste faktide ja kaalutluste lõplikku avalikustamist, mille alusel kavatakse soovitada lõplike meetmete kehtestamist või uurimise või menetluse lõpetamist ilma meetmeid kehtestamata, kusjuures erilist tähelepanu pööratakse selliste faktide ja kaalutluste avalikustamisele, mis erinevad ajutiste meetmete puhul kasutatutest.

3. Lõikes 2 sätestatud lõpliku avalikustamise taotlused adresseeritakse komisjonile kirjalikult ja ajutise tollimaksu kohaldamise puhul peavad need laekuma hiljemalt üks kuu pärast kõnealuse tollimaksu kehtestamise avaldamist. Kui ajutist tollimaksu ei ole kohaldatud, antakse isikutele võimalus taotleda lõplikku avalikustamist komisjoni sätestatud tähtaja jooksul.

4. Lõplik avalikustamine toimub kirjalikult. Avalikustamine toimub konfidentsiaalse teabe kaitsmise vajadust nõuetekohaselt

arvesse võttes nii kiiresti kui võimalik ning tavaliselt hiljemalt üks kuu enne lõpliku otsuse tegemist või komisjoni poolt artikli 9 kohast lõplikku meedet käsitleva ettepaneku esitamist. Kui komisjonil ei ole võimalik teatavaid asjaolusid ega seisukohti kõnealusel ajal avalikustada, siis avalikustatakse need esimesel võimalusel. Avalikustamine ei piira komisjoni või nõukogu võimaliku hilisema otsuse kohaldamist, aga kui nimetatud otsus toetub teistsugustele faktidele ja kaalutlustele, siis avalikustatakse need nii kiiresti kui võimalik.

5. Märkusi, mis esitatakse pärast lõplikku avalikustamist, võib arvesse võtta ainult juhul, kui need esitatakse komisjoni poolt iga juhtumi kohta eraldi seatava aja jooksul, mille pikkus on vähemalt 10 päeva, kusjuures arvesse võetakse küsimuse kiireloomulisust.

Artikkel 21

Ühenduse huvid

1. Otsus selle kohta, kas ühenduse huvid nõuavad sekkumist, peab põhinema kõigi huvide, sealhulgas kodumaise tootmisharu, kasutajate ja tarbijate huvide hindamisel tervikuna; käesoleva artikli alusel tehakse otsus üksnes siis, kui kõigile isikutele on lõike 2 alusel antud võimalus teha oma seisukohad teatavaks. Selles uurimisel pööratakse erilist tähelepanu vajadusele kaotada kahjustava dumpingu kaubandust moonutav mõju ja taastada tõhus konkurents. Tuvastatud dumpingu ja kahju põhjal kindlaks-määratud meetmeid ei või kohaldada, kui ametiasutused võivad kogu esitatud teabe põhjal selgesti järeldada, et selliste meetmete kohaldamine ei ole ühenduse huvides.

2. Et ametiasutustel oleks kindel alus kõikide vaadete ja kogu teabe arvessevõtmiseks selle üle otsustamisel, kas meetmete kehtestamine on ühenduse huvides või mitte, võivad kaebuse esitajad, importijad ja neid esindavad ühendused, kasutajate esindajad ja tarbijaid esindavad organisatsioonid dumpinguvastast tollimaksu käsitleva uurimise algatamise teates näidatud tähtaja jooksul endast teatada ja komisjonile teavet anda. Teave või selle kokkuvõtte tehakse kättesaadavaks teistele käesolevas artiklis nimetatud isikutele ja neil on õigus sellele vastata.

3. Isikud, kes on toiminud kooskõlas lõikega 2, võivad taotleda, et nad ära kuulataks. Taotlused rahuldatakse, kui need on esitatud lõikes 2 sätestatud tähtaja jooksul ja kui neis on näidatud põhjused, miks kõnealused isikud tuleks ühenduse huvides ära kuulata.

4. Isikud, kes on toiminud kooskõlas lõikega 2, võivad esitada arvamusi mis tahes kehtestatavate ajutiste tollimaksude kohaldamise kohta. Arvamused peavad laekuma ühe kuu jooksul alates selliste meetmete kohaldamisest, et neid arvesse võetaks, ning arvamused või nende kokkuvõtted tehakse kättesaadavaks teistele isikutele, kellel on õigus arvamustele vastata.

5. Komisjon kontrollib põhjalikult nõuetekohaselt esitatud teavet ja selle tüüpilisuse määra ning edastab analüüsi tulemused koos oma arvamusena nõuandekomiteele. Komisjon võtab igas oma ettepanekus, mis on tehtud artikli 9 alusel, arvesse komitee esitatud seisukohtade tasakaalu.

6. Isikud, kes on toiminud kooskõlas lõikega 2, võivad taotleda, et faktid ja kaalutlused, mille põhjal lõplik otsus tõenäoliselt tehakse, tehakse neile kättesaadavaks. Selline teave tehakse kättesaadavaks niipalju kui võimalik ning see ei piira komisjoni või nõukogu hilisema võimaliku otsuse kohaldamist.

7. Teavet võetakse arvesse üksnes siis, kui seda toetab tegelik tõendusmaterjal, mis kinnitab selle tõesust.

Artikkel 22

Lõppsätted

Käesoleva määruse sätted ei välista kohaldamast:

- a) ühenduse ja kolmandate maade vahel sõlmitud kokkulepetes kehtestatud erieeskirju;
- b) põllumajandussektorit käsitlevaid ühenduse määrusi ning nõukogu määrusi (EÜ) nr 3448/93 ⁽¹⁾, (EMÜ) nr 2730/75 ⁽²⁾ ja (EMÜ) nr 2783/75 ⁽³⁾; käesolev määrus täiendab nimetatud määrusi ning näeb ette erandeid sätetest, mis välistavad dumpinguvastaste tollimaksude kohaldamise;

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 22. detsember 1995

Nõukogu nimel

eesistuja

L. ATIENZA SERNA

- c) erimeetmeid juhul, kui need ei ole vastuolus GATTist tulenevate kohustustega.

Artikkel 23

Kehtivate õigusaktide ja üleminekumeetmete kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 3283/94 tunnistatakse kehtetuks, v.a selle artikli 23 esimene lõik.

Määruse (EÜ) nr 3283/94 kehtetuks tunnistamine ei piira siiski selle alusel algatatud menetluste kehtivust.

Viiteid määrustele (EMÜ) nr 2423/88 ja (EÜ) nr 3283/94 loetakse vajaduse korral viideteks käesolevale määrusele.

Artikkel 24

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Artikli 5 lõikes 9, artikli 6 lõikes 9 ja artikli 7 lõikes 1 sätestatud tähtaegu kohaldatakse artikli 5 lõike 9 alusel alates 1. septembrist 1995 esitatud kaebuste suhtes ning selliste kaebuste alusel algatatud uurimiste suhtes.

⁽¹⁾ EÜT L 318, 20.12.1993, lk 18.

⁽²⁾ EÜT L 281, 1.11.1975, lk 20. Määrust on muudetud komisjoni määrusega (EMÜ) nr 222/88 (EÜT L 28, 1.2.1988, lk 1).

⁽³⁾ EÜT L 282, 1.11.1975, lk 104. Määrust on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3290/94 (EÜT L 349, 31.12.1994, lk 105).